

Вічний Скарб

www.lifesource.com.ua

Бог, Якого не чекали

СВІТЛО ЖИТТЯ

Світло завжди було символом присутності Господа, коли Він відкривався Своєму народові. Словами «Я — Світло для світу» Христос заявив про Свою єдність із Богом і про Свою близькість до всього людства. Цими словами Він проголосив Себе Месією.

3

ТИ — НЕ ВИПАДКОВІСТЬ!

Деякі вчені-еволюціоністи вважають, що вік Землі — 4,5 млрд. років, що життя зародилося в первинному океані, ніби в киплячому «бульйоні», і що саме там у результаті «випадкових» хімічних реакцій і виникла перша клітина. А далі через мільярди років шляхом еволюції із цієї клітини з'явилася нібито людина...

4

БІБЛІЯ І ЗАКОН

У різних країнах різне ставлення до законів, які існують у різних сферах нашого життя. Підраховано, що налічується аж 35 мільйонів різновидів законів. Хтось пожартував, що тому, хто вирішить вивчити всі ці закони, не залишиться часу їх порушувати.

5

МУЗИКА ВІРИ

На роздоріжжі часів зустрілися два чоловіки: один — сповнений життєвої енергії та творчих ідей юнак, а інший — навчений досвідом чоловік похилого віку.

6

ПОЗИТИВНЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ

7

ІСТОРІЯ ХЛІБА

У глибині століть загубився день, коли людина розтерла жменю зерен, замісила борошно з водою й на розпечених камінцях спекла свій перший хліб.

8

КРАХ МОРАЛЬНОСТІ

Нинішній стан світу відображає це пророцтво Христа. Ні дня не проходить без репортажу в газетах, журналах, радіо та телевізійних новинах про хворобливий стан суспільства. На превеликий жаль, навіть самі випуски засобів масової інформації в багатьох випадках є не тільки рестраторами, але й глобальними накопичувачами зла.

9

ЦАР, ЯКИЙ ПЕРЕМІГ НАПОЛЕОНА

10

ПРИНЦИПИ БІБЛІЙНОЇ МЕДИЦИНИ

11

Вічний Бог, Син, став людиною в Ісусі Христі. Через Нього все було створено, за Його допомогою був відкритий характер Бога, завдяки Йому відбулося спасіння людства й через Нього відбувається суд над нашим світом. Залишаючись навіки істинним Богом, Він став також істинною людиною, Ісусом Христом. Він був зачатий у результаті злиття Святого Духа на Діву Марію й народжений нею. Він жив і переносив спокуси як людина, однак явив Собой досконалий приклад праведності й любові Божої. Здійснені Ним дива були проявом сили Божої й свідченням того, що Він справді обіцяний Месія від Бога. Ісус добровільно постраждав і помер на хресті за наші гріхи, зайнявши наше місце.

Відроджений з мертвих, Він піднісся, щоб заради нас звершувати служіння в Небесному Святилищі. Він знову прийде в цей світ у славі для остаточного спасіння Свого народу й для того, щоб відновити все знову.

Пророкування про Спасителя

Бог обіцяв, що Спаситель — Месія, або Помазаний, — буде нащадком Авраама: «І благословляється в тобі всі племена землі!» (Бут. 12:3; порівн. 22:18).

Ісая пророкував, що Спаситель прийде як Немовля чоловічої статі й буде одночасно Богом і людиною: «Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому: Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру» (Ісаї 9:5). Випителю зійде на престол Давида й затвердить вічне панування світу (див. Ісаї 9:6). Місцем Його народження буде Вифлеєм (див. Мих. 5:2).

Народження цієї Боголюдини відбудеться надприродним чином. Цитуючи Книгу пророка Ісаї 7:14, Новий Завіт затверджує: «Ось, діва матиме в лоні та народить Сина і дадуть Йому ім'я Еммануїл, що означає: З нами Бог» (Матв. 1:23).

Продовження на с. 3 ►

Есть защитник у нас

Не грусти, не печалься, друг мой,
Что бывает так трудно порой,
Ведь теперь есть Защитник у нас,
Он поможет тебе в нужный час.
На колени пред Ним преклонись
И сердечно Ему помолись.
Расскажи ему все так, как есть,
И Он даст тебе добрую весть,
Что тебя Он давно уже ждет
И спасение даром дает.
Ты покайся о прошлых грехах
И не бойся, что явится страх.
Страх — не твой, это дьявол дрожит,
Он покинет тебя, убежит.
Кто обидел тебя — отпусти
И себя за обиды прости,
И врагов своих благослови,
Помни: все мы живем для любви.
С чистым сердцем, с молитвой святой
Свое тело крещеньем омой,
С благодарностью Богу служи,
Благодатью Его дорожи.
И тогда Он исполнит завет —
Защитит от несчастья и бед.
Под могучим, надежным крылом
Ты не будешь жалеть ни о чем.
И, взглянув в небеса, вдруг поймешь:
Только в Боге ты счастье найдешь!

■ Л. Дьякова

Мудрість

● Бог открывает врата Небес всем, кто открывает Ему свое сердце.

● Быть мудрым — значит знать, когда нужно сказать то, что думаешь, а когда нужно думать, что сказать.

● Вера у нас, может быть, и маленькая, зато Бог большой.

Таємна молитва

«Ти ж, коли молишся, ввійди до своєї кімнати і, закривши свої двері, помолися до свого Отця в тайні, — і твій Отець, що бачить і таємне, віддасть тобі [явно]» (Матв. 6:6).

Христос не сказав: «Помрій потай про Отця твого». Він сказав: «Помолися до свого Отця в тайні». Молитва — це зусилля волі. Після того як ми заходимо у своє потаємне місце й зачинаємо двері, найважче — це почати молитися. Ми не можемо налаштувати на молитву свої думки, вони розбігаються в різні боки. І в усамітненій молитві головна проблема, головна битва — з думками, які кудись тягнуть нас. Нам потрібно привчати свої думки до дисципліни й зосереджувати їх на осмисленій молитві.

Та ось ми знайшли місце, де можемо помолитися, і тільки хочемо почати молитву, як нас щось відволікає: потрібно зробити й те, і це. «Зачини двері!» Тиша усамітненої молитви досягається тим, що ми свідомо зачинаємо двері перед у своїми емоціями і згадуємо Бога. Бог «у тайні», і зі Свого таємного місця бачить нас. Він бачить нас не так, як бачать інші люди або як ми самі себе бачимо. Коли ми самі починаємо жити в таємному місці, для нас стає неможливим сумніватися в Богові, ми в Ньому стаємо впевнені більше, ніж у будь-кому іншому. «Ваш Отець, — говорить Ісус, — у тайні, і ніде більше». Увійдіть туди, на це таємне місце, — і ви побачите, що Бог завжди був у самому центрі всіх ваших щоденних турбот. Візьміть собі за звичку абсолютно все вирішувати з Богом. Поки ви не навчитеся у момент пробудження зранку широко відчиняти двері та впускати Бога, весь день ви будете діяти не в тому вимірі, у якому потрібно. А варто лиш ці двері відчинити навстіж і помолитися Отцеві своєму в тайні, — і все, що ви робитимете серед людей, буде відзначено присутністю Господа.

Джерело: JesusChrist.ru

Світло життя

«Знову промовляв до них Ісус, кажучи: Я — Світло для світу! Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві, але матиме Світло життя»

(Івана 8:12).

Ці слова Ісус промовив у дворі храму. Був ранок. Сонце щойно зійшло над Оливною горою, а його яскраві промені падали на мармурові палаци, освітлюючи золото стін храму. Тоді Ісус, зауваживши це, сказав: «Я — Світло для світу».

Світло завжди було символом присутності Господа, коли Він відкривався Своему народові. Словами «Я — Світло для світу» Христос заявив про Свою єдність із Богом і про Свою близькість до всього людства. Цими словами Він проголосив Себе Месією. У храмі, де тепер навчав Христос, старець Симеон колись говорив про Нього як про «Світло відкриття для язичників і славу Твого народу Ізраїля!» (Луки 2:32). У цих словах Симеон використовував пророцтво, знайоме всьому Ізраїлю. Святий Дух через пророка Ісаю проголосив: «Того мало, щоб був Ти Мені за раба, щоб відновити племена Якова, щоб вернути врятованих Ізраїля, але Я вчиню Тебе світлом народів, щоб був Ти спасінням Моїм аж до краю землі!» (Ісаї 49:6). Усі розуміли, що в цьому пророцтві йдеться про Месію, і коли Ісус сказав: «Я — Світло світу», — народ не міг не зрозуміти, що саме Він є обіцям Месією.

Фарисеї та книжники сприйняли слова Христа як самовпевнену заяву, і на їхнє

запитання: «Хто Ти?» — сказав їм Ісус: «Я Початок, — що й кажу вам» (Івана 8:25). Те, що містилося в Його словах, перебувало також у Ньому Самому. Він був втіленням тих істин, яких навчав. «Від Себе нічого не роблю, — продовжував Ісус, — а тільки як навчив Мене Мій Отець, — те й говорю. Той, Хто послав Мене, є зі Мною; Отець не залишив Мене Самого, бо Я завжди роблю те, що Йому до вподоби!» Христос не намагався довести, що Він справді Месія, але вказував на Свою єдність із Богом. Якби душі тих, хто слухає Його, були відкриті для любові Божої, вони прийняли б Ісуса.

Серед Його слухачів було багато таких, хто з вірою прийшов до Нього. І Він сказав їм: «Якщо ви будете перебувати в Моєму слові, тоді справді будете Моїми учнями і пізнаєте істину, а вас істина вільними зробить!» Ці слова роздратовали фарисеїв, і вони з гнівом вигукнули: «Ми є потомством Авраама і не були ні в кого й ніколи невірниками. То як же Ти кажеш, що станемо вільними?» Ісус відповів їм: «Знову й знову запевняю вас, що кожний, хто чинить гріх, є невірником гріха». Вони перебували в найжахливішому рабстві, тому що були спонукувані іншим духом.

Свобода можлива тільки за єдиної

умови: людина повинна стати єдиним цілим з Христом. «Істина вільними зробіть». А Христос є істина.

Фарисеї називали себе дітьми Авраама. Ісус сказав їм, що таке твердження має бути засноване тільки на вчинках Авраама. Істинні діти Авраама жили б так само, як і він, — у покорі Богові. Об'єднуючись у змові проти Ісуса, рабини чинили аж ніяк не справи Авраама. Те, що вони були дітьми Авраама по плоті, не мало жодного значення. Без духовного зв'язку з ним, не виявляючи того ж самого духу й не роблячи тих же самих справ, вони не були дітьми Авраама.

Юдейські начальники не прийняли Ісуса. Істина дратувала цих людей, які вважали себе праведними. Вони не бажали знати її. «Хто від Бога, той слухає Божі слова; ви ж тому й не слухаєте, що ви не від Бога!» Юдеї вважали, що судять Христа, але, відкинувши Його, вони самі собі винесли вирок.

Цей урок залишиться справедливим на всі часи. Часто людина, полюбуючи критикувати, вишукувати протиріччя в Слові Божому, думає, що так виявляє незалежність мислення й гостроту розуму. Але це тільки свідчить, що вона не здатна оцінити дану Небом істину, яка відкриває вічність.

Істинна ознака

Євангеліє від Матвія 15:29-39; 16:1-12;
Євангеліє від Марка 8:1-21

«І залишивши околиці Тира й Сидона, Ісус знову прийшов до Галилейського моря, на територію Десятимістя» (Марка 7:31). Це були другі відвідини цих місць. Ісус піднявся на гору, і туди зійшлося безліч людей, несучи до Його ніг хворих і кульгавих. Він зцілив їх усіх, і люди, хоч і були язичниками, але прославили Бога Ізраїлевого. Протягом трьох днів вони юрбилися навколо Спасителя, ловили кожне Його слово й спостерігали за тим, що Він робив. До кінця третього дня в них скінчилася їжа. Ісус не хотів відпускати їх голодними в дорогу, Він попросив Своїх учнів нагодувати людей. І знов учні виявили невір'я, хоч у Витсаїді вони бачили, як за благословенням Христа їхніх малих запасів вистачило, щоб нагодувати велику кількість людей. Вони відповіли Ісусові: «Звідки нам у пустині взяти стільки хліба, щоб нагодувати таку юрбу?» (Матв. 15:33). Але, за Його словом, вони принесли Йому все, що мали, — сім хлібів і дві риби. Було нагодовано велику кількість людей, і залишилося ще сім великих кошиків з їжею. Чотири тисячі чоловік, крім жінок і дітей, підкріпилися там їжею, й Ісус відпустив їх радісними та вдячними.

І, сівши потім у човен разом з учнями, Ісус переплив озеро й прибув до Магдали. Язичники, жителі Десятимістя, приймали Його з радістю. Але тепер, коли Він знову прибув до Галілеї, де Його сила виявилася найбільш переконливо, де було зроблено найбільше Його вчинків милосердя й де проповідано Його вчення, Його зустріли з презирством і недовірою.

Фарисеї та садукії, ці дві непримиренні секти, об'єднавшись, прийшли до Христа, вимагаючи знамення з неба. В історії

Ізраїлю було багато чудес. Але люди не розуміли, що не це їм було потрібно. Суто зовнішні докази не могли принести їм користі. Вони мали потребу не в просвітленні розуму, а в духовному відновленні.

«Лицеміри! — сказав Ісус. — Вигляд неба ви пояснити можете (вивчивши небо, вони могли пророкувати погоду), а ознак часу — не здатні?» Слова Христа, сказані силою Святого Духа, викривали гріх і були ознакою, яку Бог дав для їхнього спасіння. І місія Христа була підтверджена ознаками, даними безпосередньо з небес. Спів ангелів, який чули пастухи, зірка, яка вела мудреців, голуб і голос із Небес під час хрещення Христа — усе це свідчило про Нього.

«Зітхнувши Своїм духом, Він каже: Чому оцей рід ознаки шукає?» «Але ознаки йому не дасться, хіба що ознака Йони». Як Йона три дні й три ночі був у череві кита, так і Христос стільки ж буде «у серці землі». І так само, як проповідь Йони була ознакою для ніневітян, так і проповідь Христа була ознакою для Його покоління. Кожне чудо, здійснене Христом, було ознакою Його Божественності. А головним доказом Його Божественного походження є Його земне життя, котре відкрило людям Бога. Він звершував служіння й говорив слова Божі. Саме життя Його є найбільшим з усіх чудес.

Ісус, «зітхнувши Своїм духом» і повернувшись від людей, які намагалися спокусити Його, увійшов у човен разом зі Своїми учнями. Вони вирушили до Витсаїди, де було нагодовано п'ять тисяч чоловік. Ісус сказав: «Будьте обережні та стережіться фарисейської і садукейської закваски». Учні не зрозуміли Ісуса.

Оскільки вони забули взяти із собою хліб, то зрозуміли слова Христа як попередження не купувати хліба у фарисеїв і садукіїв. Мала віра й відсутність духовного бачення часто виявлялися причиною того, що вони не розуміли Його слів. Тим часом існувала небезпека, що своїми премудростями фарисеї й садукії могли поширити на учнів Христа закваску невір'я й спонукати їх недооцінювати роботу Христа.

Закваска, покладена в тісто, діє непомітно, змінюючи все тісто, змушуючи його бродити. Так і лицемірство, якщо дозволити йому залишитися в серці, вплине на людину, змінить її життя. Книжники та фарисеї навчали народ помилкових принципів життя, які, одного разу прийняті, починали діяти як закваска в тісті: вони «заквашували» й спотворювали характер. Саме це вчення, здатне спотворити душу, заважало людям прийняти слова Христа.

Лицемірство фарисеїв було плодом самолюбства. Прославити самих себе — мета їхнього життя. Як у минулі часи, так і сьогодні серед послідовників нашого Господа широко поширений цей підступний гріх.

Християнство — це втілення щирості. Тільки сила Божа може витиснути егоїзм і лицемірство. Така зміна — ознака того, що в нас діє Бог. «Отче, прослав Своє Ім'я!» (Івана 12:28) — ось що було основним принципом у житті Ісуса, і якщо ми підемо за Ним, то ці слова стануть лейтмотивом нашого життя.

Підготувала Ірина Беднякова

Початок на с. 1

Бог, Якого не чекали

«Але Бог виявляє Свою любов до нас тим, що Христос за нас помер, коли ми були ще грішниками»
(Римл. 5:8).

Життя Христа — виконання пророцтв

Тільки в Ісусі Христі здійснилися ці пророцтва. Святе Письмо простежує Його родовід до Авраама, називаючи Його сином Авраама (див. Матв. 1:1), а апостол Павло підтверджує, що обіцянка, дана Авраамові та його Нащадкові, виконалася в Христі (див. Гал. 3:16). Люди називали Його месіанським ім'ям — Син Давида (Матв. 21:9). У Ньому бачили обіцяного Месію, Котрий займе престол Давида (див. Дії 2:29, 30).

Надприродним було народження Ісуса: «Виявилось, що вона (Марія) мала в лоні від Духа Святого» (Матв. 1:18-23). Підкоряючись римському наказу, Марія прийшла у Вифлеєм — передвіщене місце народження Месії (див. Луки 2:4-7).

Одним з імен Ісуса було Еммануїл, що означає «з нами Бог». У цьому імені відображено одночасно Божественне й людське ество, показано, що Бог став одним з нас, людей (див. Матв. 1:23). Його звичайне ім'я Ісус спрямовувало увагу на місію спасіння: «Вона ж народить Сина, і даси Йому ім'я Ісус, бо Він спасе Свій народ від його гріхів» (Матв. 1:21).

Ісус ототожнював Свою місію з пророцтвом, записаним в Ісаї 61:1, 2, що вказує на Месію: «Сьогодні, коли ви чуєте, сповнилося це Писання» (Луки 4:17-21). Хоч Ісус впливав на Свій народ, Його звістка в більшості випадків була не почута (див. Івана 1:11; Луки 23:18). Люди переважно не визнали в Ньому Спасителя світу. Замість прийняття Він зустрічав погрози (див. Івана 5:16; 7:19; 11:53).

Хоч Ісус був зовсім ні в чому не винний, протягом однієї неповної доби після арешту Він був обпліваний, побитий, засуджений, приречений на смерть і розп'ятий (див. Матв. 26:67; Івана 19:1-16; Луки 23:14, 15).

Послідовники Христа вважали Його смерть єдиною жертвою, можливою для спасіння грішників. «Але Бог виявляє Свою любов до нас тим, що Христос за нас помер, коли ми були ще грішниками» (Римл. 5:8). «Та живіть в любові, як і Христос полюбив нас і видав Себе за нас як дар і жертву Богові, як приємні пахощі» (Ефес. 5:2).

Час Його служіння та смерті

Біблія відкриває, що Бог послав Свого Сина на Землю, «коли прийшла повнота часу» (Гал. 4:4). Коли Христос почав Своє служіння, Він виголосив: «Сповнився час» (Марка 1:15). Ці вказівки на час підтверджують той факт, що служіння Спасителя відбувалося за чітким пророчим планом.

Більш ніж за п'ять століть до Христа Бог через пророка Даниїла пророчив точний час початку служіння Христа й час Його смерті.

Коли 70 років вавилонського полону Ізраїлю добігали кінця, Бог повідомив Даниїлові, що Він призначив для юдеїв і для міста Єрусалима випробувальний період тривалістю 70 років-тижнів.

Протягом цього часу юдейські нації через покаєння й приготування до Приходу Месії мали виконати задум Божий щодо себе.

Даниїл також писав, що в цей період «вина буде спокутувана» і «вічна правда приведена». Це служіння, очікуване від Месії, вказує, що Спаситель повинен прийти саме в цей проміжок часу (див. Дан. 9:24).

Пророцтво Даниїла точно передвіщало, що Месія з'явиться через «сім тижнів та шістьдесят і два тижні», або через 69 тижнів, після того як вийде наказ про відновлення Єрусалима (Дан. 9:25). Після закінчення шістьдесят дев'ятого тижня Месія буде «погублений, хоч не буде на Ньому вини» (Дан. 9:26). Це посилення вказує на те, що Христос помер за людей. Він повинен буде померти в середині сімдесятого тижня й припинити цим «жертву та жертву хлібну» (Дан. 9:27).

Ключем до розуміння пророчого часу слугує біблійний принцип, відповідно до якого день у пророчих обрахунках дорівнює буквальному сонячному року (див. Чис. 14:34; Єзек. 4:6). Відповідно до цього принципу — «день за рік» — сімдесят тижнів (або 490 пророчих днів) позначають 490 буквальных років.

Даниїл стверджує, що цей період повинен початися з «виходу наказу, щоб вернути Ізраїля й збудувати Єрусалим» (Дан. 9:25). Цей указ, що при-

ніс юдеям повну автономію, був виданий у сьомий рік правління перського царя Артаксеркса й увійшов у дію наприкінці 457 р. до Р. Х. (Езд. 7:8, 12-26; 9:9). За пророцтвом, через 483 роки (69 пророчих тижнів) після видання наказу з'явиться «Христос Владика». 483 роки, відлічені з 457 р. до Р. Х., підводять до наступного періоду — осінь 27 р. по Р. Х., коли Христос був хрещений і почав Своє служіння.

Приймаючи ці дати (457 р. до Р. Х. і 27 р. по Р. Х.), Глісан Арчер ділиться думкою, що «це древнє пророцтво здійснилося з дивовижною точністю. Тільки Бог міг пророчити Прихід Свого Сина так достеменно точно. Це неможливо пояснити раціоналістично».

Під час хрещення в Йордані Ісус був помазаний Святим Духом, і Бог підтвердив те, що Він є «Месією» (єврейське слово), або «Христом» (грецьке слово). Обидва ці імені означають «Помазаний» (Луки 3:21, 22; Дії 10:38; Івана 1:41). Зауваження Ісуса: «Сповнився час» (Марка 1:15) — стосується виконання часу пророцтва.

У середині сімдесятого тижня, навесні 31 р. після Р. Х., рівно через три з половиною роки після хрещення, Месія, віддавши Своє життя, поклав кінець системі жертвоприношень. У момент Його смерті завіса в храмі надприродним чином «роздерлася надвоє — згори дотолу» (Матв. 27:51). Ця подія вказувала на те, що Бог скасував усі храмові служіння.

Усі приношення й жертви вказували на майбутнє, на зроблену жертву Христа. Коли Ісус Христос, щирий Агнец Божий, був принесений у жертву на Голгофі як викуплення наших гріхів (див. 1 Петра 1:19), прообраз зустрівся з дійсністю й символ став реальністю. Необхідність служіння в земному святилищі відпала.

Ісус помер у точно передвіщений час, коли юдеї святкували Великдень. Апостол Павло сказав: «Адже наша Пасха, Христос, за нас принесений у жертву» (1 Кор. 5:7). Достеменно точне виконання цього пророцтва слугує одним із найпереконливіших доказів основної істини історії: Ісус Христос є давно передвіщений Спаситель миру.

Мудрість

- *Когда мы стотыкаемся, Бог поддерживает и ведет нас вперед.*
- *Когда мы увидим Христа лицом к лицу, в нас отразится Его слава.*
- *Когда нам кажется, что мы смиренны, на самом деле это не так.*

Осанна

Я обрету на Нем успокоенье,
Не в легкокрылых грезах ночи — наяву:
И снизойдет мне свыше озаренье,
И буду тем я счастлив, что живу!

Я вознесу Всевышнему осанну
За осознание, дарованное Им,
Что никогда я жить не перестану,
Пока люблю, покуда я любим.

И в черный час ниспосланной юдоли,
Когда мне кажется, что силы больше нет,
Упав, встаю, сопротивляясь боли,
Чтоб вновь любви увидеть яркий свет!

■ Александр Тур

Свідчення Божої любові

Великий Бог Всесвіту є нашим люблячим Небесним Отцем. «На кожній бруньці, що розпускається, на кожній травинці, що пробивається із землі, написано: «Бог є любов». Дивні птахи наповнюють світ радісним співом, вишукані за забарвленням і досконалі у своїй красі запашні квіти, величні дерева в лісі з пишном зеленим листям — усе свідчить про ніжність, батьківську турботу нашого Бога і про Його бажання зробити щасливими Своїх дітей» (Е. Уайт. Дорога до Христа, с. 2).

Коли Пилип сказав Ісусові: «Покажи нам Отця», Ісус відповів: «Хто бачив Мене, бачив і Отця». Христос прийшов не тільки спокутувати наші гріхи ціною Свого життя, але і відкрити нам характер Отця. Він зцілював хворих, заспокоював скривджених, годував голодних і прощав грішників. У цьому проявився Його характер. Він і Його Батько — єдині, тому, що Ісус був Богом, «явленим у плоті».

Хрест, на якому розп'яли Ісуса Христа, є найповнішим одкровенням Божої любові.

Свідчення про Бога та віру

Каміль Фламарион
(1842–1925),
французский
астроном

«Если вы изучаете природу, небо, в котором бесчисленные миры тяготеют друг к другу в лоне света и жизни, если вам известны законы и общий механизм этой природы, можете ли вы не приветствовать Верховный Разум, громко

говорящий через материальный покров?»

«Математический порядок астрономической организации (Вселенной) обязан своим происхождением Разуму, без сомнения, высшему, чем разум астрономов, открывших выражение правящих миром законов».

«Природа не только показывает Бога, но и доказывает Его».

Мудрість

● *Бог иногда использует то, что тянет нас назад, чтобы вести нас вперед.*

● *Бог кормит птиц, но не сыплет им корм в гнезда.*

● *Бог посылает все вовремя, даже смерть.*

● *Бог там, где смиренное сердце.*

● *Бог требует верности и за нее щедро вознаграждает.*

● *Великими стали многие учителя, воскрес — только один.*

● *Верующие, как угли: вместе — пышут жаром, а по отдельности — затухают.*

Не жги мосты

Иногда бывает так, что люди
Сами себя, списывая, судят.
Я плохой, больной, бездарный, некрасивый,
Бедный, слабый, старый, несчастливый,
Неумелый, невезучий, неуклюжий...
Ну кому такой я в этом мире нужен?
Не судите о себе так строго,
Не расписывайтесь никогда за Бога.
Для Него мы — важное богатство,
Превосходнейшая особь на земле.
Человек — творенье рук незримых,
Ты единственный, неповторимый.
И неважно, как вчера ты жил,
Сколько, падая, грехов ты совершил.
Важно то, каким сегодня хочешь стать,
У кого ты будешь помощи искать,
На какую станешь путь-дорогу
И готов ли протянуть ты руку Богу.
Так не жги мосты между собой и небом,
Лишь Бог, не ты, есть Альфа и Омега.
Все от Него и для Него на этом свете,
А мы — Его возлюбленные дети.
Он призывает всех к Себе навстречу:
«Ты воззови ко Мне — и Я отвечу».
Не мучь себя сомнениями о званье,
Создатель знает, в чем твое призванье.
Ты просто отвори от сердца дверь
И жизнь свою Всевышнему доверь.
Пока ты жив, жива твоя надежда,
Ты не останешься таким, каким был прежде.
Доверься Богу, — Он поймет тебя,
Служеньем Богу ты спасешь себя.

■ Алла Джеджелый

Мудрість

● В Божьем замысле есть место каждому чаду Божьему.

● В каждой проблеме скрыты великие возможности.

● В одном можете быть уверены: ваши отношения с Господом будут меняться — или к лучшему, или к худшему, но меняться они обязательно будут.

● Заря Божьего избавления часто начинается тогда, когда наступает самый мрачный час испытаний.

● Знать Библию — хорошо, знать Автора — еще лучше.

Нам пишуть

Я давно читаю християнську газету «Вічний Скарб», і мені дуже подобаються її статті і роздуми. З особливим захопленням я читаю християнські вірші. Яка це краса! Чудовий стислий зміст і форма. Під впливом цієї поезії я також почала писати вірші, хоч не дуже досконалі, але від чистого серця. Один з них надсилаю до газети.

З любов'ю, Любов Голега
с. Руська Поляна

Пожелания хорошему человеку

Хочу тебе сказать, хороший человек:
Пусть на Земле Господь продлит твой век,
Пусть будет хоть один на свете дом,
Чтоб для тебя жила лишь радость в нем,

Где все готовы выслушать тебя,
Понять и поддержать тебя, любя,
Готовы для тебя плечо подставить,
Помочь в трудах и в горе не оставить.

А ты не забывай благодарить Творца,
Небесного Создателя-Отца,
И Сына Божьего — Спасителя миров,
Идти вослед за Ним всегда чтоб был готов.

И помни: надо с Господом идти,
Чтобы в итоге к Вечности прийти.

Петро НЕСТЕРУК

Мозок

- Людський мозок регенерує за день більше електричних імпульсів, ніж усі телефони миру, разом узяті.
- У головному мозку людини за одну секунду відбувається 100 000 хімічних реакцій.

Нервова система

- У тілі дорослої людини близько 75 км (!) нервів.
- Мережа нейронів мозку в 1400 разів складніша за всю телефонну мережу земної кулі, швидкість біосигналів у нейронах сягає 7 км/сек.
- Нервова система людини містить близько 10 млрд. нейронів і приблизно в сім разів більше інших клітин — опорних і живильних. Лише 1% нервових клітин займається «самостійною роботою»: приймає сигнали із зовнішнього середовища й керує м'язами. 99% — це проміжні нервові клітини, які виконують роль підсилювальних станцій та пунктів передачі.

Обличчя

- В одній тільки усмішці людини беруть участь 17 м'язів.
- На язичці знаходиться близько 9 000 смакових рецепторів.

Волосся

- Середня кількість волосин на голові: у блондинів — 140 тисяч, у брюнетів — 102 тисячі, у шатенів — 109 тисяч, у рудих — 88 тисяч. Число волосин на тілі, крім голови, становить близько 20 тисяч.
- Волосся росте зі швидкістю 0,35-0,40 міліметра за добу. За день воно подовжується, якщо поррахувати загальний приріст довжини волосся, десь на тридцять метрів. Довжина волосся на голові, яке відростає в людини протягом життя, у середньому дорівнює 725 кілометрів.

Очі

- Око здатне розрізняти 130 250 чистих кольорових тонів і 5-10 мільйонів змішаних відтінків.

ТИ — НЕ ВИПАДКОВІСТЬ!

Деякі вчені-еволюціоністи вважають, що вік Землі — 4,5 млрд. років, що життя зародилося в первинному океані, ніби в клячому «бульйоні», і що саме там у результаті «випадкових» хімічних реакцій і виникла перша клітина. А далі через мільярди років шляхом еволюції з цієї клітини з'явилася нібито людина...

А тепер на секунду уявімо, що вік Землі справді сягає кількох мільярдів років. І відразу парадокс: за весь цей час ні вітри, ні дощі, ні сонячна радіація, ні інші природні фактори так і не змогли виліпити з каменя хоча б щось віддалено схоже на людський образ! А йдеться всього-на-всього про камінь. Наскільки складнішим та унікальнішим, на відміну від кам'яної брили, є організм людини! Ось тільки деякі факти.

Вуха

- У внутрішньому вусі близько 25 тисяч клітин, які реагують на звук. Діапазон частот, які ми сприймаємо на слух, — між 16 і 20 тисяч Гц.
- Ми усвідомлюємо звук через 35-175 мілісекунд після того, як він дійшов до вуха. Ще 180-500 мілісекунд потрібно вухові для того, щоб «налаштуватися» на прийом цього звука, досягти найкращого рівня сприйняття.

Ніс

- Площа нюхової зони носа — 5 квадратних сантиметрів. Тут розташовано близько мільйона нюхових нервових закінчень. Щоб у нервовому нюховому волокні виник імпульс, на його край повинно потрапити приблизно 8 молекул пахучої речовини. Аби виникло відчуття запаху, потрібно, щоб 40 нервових волокон перебували в стані збудження.

Шкіра

- У шкірі розсіяно 250 тисяч рецепторів холоду, 30 тисяч рецепторів тепла, мільйон больових закінчень, півмільйона рецепторів дотику й 3 мільйони потових залоз.
- За період життя шкіра людини змінюється приблизно 1000 разів.

Легені

- Площа поверхні легень сягає близько 100 квадратних метрів і приблизно дорівнює площі тенісного корту.
- Доросла людина робить приблизно 23 000 вдихів (і видихів) на день.

Серце й кровоносна система

- Загальна довжина кровоносних судин в організмі людини — приблизно 100 000 км.
- У дорослої людини серце за день перекачує близько 10 000 літрів крові.
- 36 800 000 разів — кількість ударів серця в людини за один рік.

Шлунок

- Кожні 2 тижні наш шлунок повинен заново відтворити нову внутрішню оболонку, інакше він сам себе переварить.

Де відкрити Біблію?

● Коли тривоги та проблеми пригнічують тебе: Псал. 45; Матв. 6.

● Коли ти хотів би отримати прощення: Матв. 23; Луки 15; Филимону

● Коли ти хворий або страждаєш: Псал. 6; 38; 40; 66; Ісаї 26.

● Коли твоя віра слабка: Псал. 125; 145; Євр. 11.

● Коли тобі здається, що Бог далеко від тебе: Псал. 24; 124; 137; Луки 10.

● Коли ти відчуваєш себе самотнім та покинутим: Псал. 26; 90; Луки 8; 1 Петра 4.

● Коли ти боїшся смерті: Івана 11; 17; 20; 2Кор. 5: 1 Івана 3; Об'явл. 14.

● Коли ти згрішив: Псал. 50; Ісаї 53; Івана 3; 1 Івана 1.

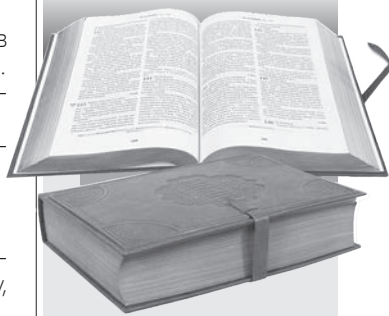
● Коли ти покидаєш рідний дім: Псал. 118; Прип. 3; 4.

● Коли ти стаєш байдужим до всього: Матв. 25; Об'явл. 3:14-20.

● Коли ти хочеш навчитися молитися: 1Цар. 8:12-61; Луки 11; 18.

● Коли ти шукаєш молитовного настрою: Псал. 23; 83; 115; Ісаї 1:10-20; Івана 4:1-45.

● Якщо труднощі кидають тобі виклик: Ефес. 6; Филп. 4:6-8.

● Якщо ти переживаєш кризу: Йова 28:12-28; Прип. 8; Ісаї 55.

● Якщо ти ревнуєш: Псал. 48; Якова 3.

● Якщо ти нетерпеливий: Псал. 39; 89; Євр. 12.

● Якщо тебе обікрали: 1 Кор. 15.

● Якщо ти розчарований: 2Цар. 5; Йова 28; Псал. 102; 103; Ефес. 3.

● Якщо ти плакаєш злість: Луки 6; 2 Кор. 4; Ефес. 4.

● Якщо ти зазнав серйозних втрат: Колос 1; 1 Петра 1.

● Якщо ти виявив непослух: Ісаї 6; Марка 12; Луки 5.

Під мікроскопом

- Людина складається з більш ніж 100 000 000 000 000 клітин (сто трильйонів).
- Людська ДНК містить приблизно 80 000 генів.

І ти досі віриш, що ти — результат якихось «випадкових» хімічних реакцій, що твої прабабука — якась «амеба»?! А псалмист Давид, цар юдейський, вигукує у захваті: «Прославляю Тебе, що я дивно утворений! Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це!» (Псал. 138:14).

Ти і я — ми обоє справді дивно влаштовані, створені за подобою Бога. У нашого організму, втім, як і у всього живого на Землі, є свій Автор, свій Творець.

Те, що ти з'явився на світ, зовсім не випадковість і не помилка твоїх батьків. Ти — задум Божий. Ти не просто мандрівник на цій Землі! У Бога для твого життя є Його особливий план. І ти маєш перевагу спілкування зі сво-

ім Творцем: на нашій планеті цією перевагою не володіє більше ніхто!

«Дивні діла Твої, і душа моя відає вельми про це!» — співав Давид. А чи усвідомлюєш ти унікальність свого народження? Чи відчуваєш необхідність у спілкуванні з Творцем — Автором твого життя?

Бог прагне спілкування з тобою. Дві тисячі років тому Ісус Христос, Син Божий, прийшов з Небес на цю Землю, щоб примирити грішну людину зі своїм Батьком. Примирити з Ним і тебе, і мене!

Чи маєш бажання ти прийняти Ісуса Христа у своє серце? Чи готовий назвати Його своїм Господом і Спасителем, покавшись у своїх гріхах? Зроби перший крок назустріч Богові, приймаючи Його як особистого Спасителя.

І краще зроби це сьогодні! Чому? Бо ми не знаємо, що з нами може відбутися завтра.

Ігор Корещук, докторант богослів'я

БІБЛІЯ І ЗАКОН

Французький філософ Шарль Монтеск'є колись писав: «Другорядні закони позбавляють сили закони необхідні». Тому люди збен- тежені та спантеличені, бо не знають, як діяти та що обирати. Утім, закон є закон, скільки б його не порушували. Тому наша серія тем буде стосуватися християнина й Господнього Закону. З одного боку, вони неподільні, з іншого ж, християнин – це той, хто насолоджується Божою благодаттю, а не дотриманням законів. Чи можливі тут баланс та гармонія? Щоб знайти правильну відповідь, слід розглянути питання сутності законів та відповіді на підставі Євангелія: чи існує різниця між послухом законів та законництвом?

Закони, за їх сутністю, можна поділити на кілька категорій.

Насамперед це закони сім'ї. Відомо, що родинні традиції передаються з покоління в покоління. Існують і закони організації чи об'єднання. Їхне призначення регулювати відносини в тій чи іншій професійній сфері. Відомі й територіальні закони – закони краю. Крім офіційних законів, існують і неофіційні, яких також дотримуються. Як зазначав Сенека: «Деякі неписані закони більш непорушні, ніж усі писані».

Усім відомі й закони країни. Мета цих законів – благоустрій країни, приборкання зла. Тому покарання людини передбачається з тією метою, щоб попередити будь-який наступний злочин. У цих законах враховані й каральні санкції: або щоб виправити особу, або щоб, ізолювавши її, захистити суспільство.

Але навіть якщо закони написані з найблагороднішою метою, все одно вони не можуть бути досконалими, бо, хоч мотиви можуть бути чистими, усе ж такі розум законодавців обмежений, тому ці постанови з часом потребують внесення змін.

Ученими виявлені й всесвітні закони. Вони діють незалежно від кордонів країн на всій Землі. Наприклад, відомий закон причинно-наслідкових зв'язків. Кожний наслідок є результатом кількісно та якісно більшої причини. Можливі різні формулювання цього закону. Наприклад: «Будь-яке явище має більше джерело, ніж саме явище» або: «Причина завжди більша за наслідок».

Існує й Закон відносності. Згідно з ним, усі еталони щодо розмірів, місця розташування, часу й руху у Всесвіті відносні, а не абсолютні. З цим законом пов'язана й теорія відносності Ейнштейна. Так, закони Всесвіту свідчать про наявність Творця.

Усім відомо, що основним законодавчим документом багатьох країн є Конституція, а всі інші мають підпорядковуватися їй. Костянтин Кушнер писав: «Де порушують Конституцію, там жодні закони не діють, крім одного: закону тайги», або закону джунглів.

Утім, чимало людей відмовляються визнати факт, що Конституція держави має бути підпорядкована вищому Закону, інакше вона відображатиме з кожним поколінням деградовані моральні цінності суспільства.

Який із законів можна назвати «вищим законом»? Хтось його називає законом сумління, який виправляє вади законодавства. Бо можна бути дуже поганою людиною, поверхово не порушуючи жодного закону. Тому закон сумління є важливим.

Проте цей закон діяв, коли сумління було кероване та спонукуване Божим законом зі сторінок Біблії. Сьогодні, на жаль, коли люди не знають Святого Письма та, ігноруючи його, відступили від вічних істин, сумління в багатьох випадках стало хибним орієнтиром, відображаючи лише розбещені смаки зіпсованого серця.

Певно, що вищим суддею та Вічним законом може слугувати лише Божий Закон. Це джерело й еталон для всіх інших законів. Бо хто краще за архітектора знає будівлю, за автослюсаря – автомобіль, а за виноградаря – виноградник? Хто ж може краще за Творця людини знати, що для неї є найкращим?

Сенека про особливість закону писав так: «Закон повинен бути короткий, щоб його легко могли запам'ятати навіть люди неосвічені». Тому Бог дав коротких Десять Заповідей, які мали особливу мету. Одне з основних призначень Божого закону – забезпечити дружні стосунки Господа зі Своїм творінням. Без закону дружба не може існувати, бо він є мірилом правильних взаємин.

Відомий англійський драматург та поет XVI ст. Вільям Шекспір писав: «Сутність істинного закону – людинолюбство».

Давнє латинське прислів'я наголошує: «Бережи закон, і закон збереже тебе». Щодо земних законів – це правильно, але хіба послух законів не зветься в Новому Завіті законництвом і не засуджується Євангелієм? Для початку нам треба з'ясувати, що можна назвати законництвом і чи є ідентичними поняття: послух законів та законництво?

Чимало служителів стверджують, що Христос ЗАМІСТЬ нас виконав Закон, тому ми вільні Його порушувати. Погляньте, що стверджує Новий Завіт: «Хоч Він і Син, проте навчився послуху від того, що потерпів. Удосконалившись, Він став причиною вічного спасіння всіх, хто Йому слухняний» (Євр. 5:8, 9; див. Івана 15:10). Отже, Христос Сам виконував заповіді й нам велить так чинити. Його послух не звільняє від послуху нас! Тому правильно виконання Закону не може бути законництвом, а лише спотворене. Поглянемо й на вчення Христа. По суті, Нагірна проповідь Ісуса – це виконання пророцтва Ісаї 42:21 про місію Христа, Котрий мав прийти, аби звеличити та поглибити розуміння Декалогу. Наприклад, коли Христос заявив, що для виконання Шостої та Сьомої Заповіді важливі не лише дії, але й стан думок та серця (Матв. 5:21, 22, 27, 28).

ПРИКЛАД ХРИСТОВОГО ВЧЕННЯ

Що ще Христос говорить про необхідність дотримання Божих Заповідей? «Не кожний, хто каже Мені: Господи, Господи! – увійде до Царства Небесного, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небесах. Багато хто каже Мені того дня:

У різних країнах різне ставлення до законів, які існують у різних сферах нашого життя. Підраховано, що налічується аж 35 мільйонів різновидів законів. Хтось пожартував, що тому, хто вирішить вивчити всі ці закони, не залишиться часу їх порушувати. Китайський мудрець Лао-Цзи висловив свою думку: «Коли множаться закони й накази, зростає кількість шахраїв і розбійників». Тому закони діють, на жаль, не всюди, бо чимало людей вважають, що закони для того й існують, аби їх якимось чином обминати. Тому, наприклад, на пострадянському просторі суворість законів пом'якшується їх невиконанням. Тоді Закон схожий на величну статую, перед якою люди знімають капелюха, але повз яку проходять, не спиняючись. У цьому винні не лише виконавці, а й законодавці.

Господи, Господи, чи не Твоїм Ім'ям ми пророкували, чи не Твоїм Ім'ям бісів ми виганяли, чи не Твоїм Ім'ям численні чудеса чинили? Тоді скажу їм: Я ніколи не знав вас! Відійдіть від Мене ви, що чините беззаконня!» (Матв. 7:21-23). Ужите тут давньогрецьке слово «поіо н» означає «виконувати, творити» волю Отця. Це слово вживається 568(!) разів у 514 текстах Нового Завіту. Ось ще декілька тверджень Христа: «Бо хто чинитиме волю Мого Отця, Який на небі, той є Моїм братом, і сестрою, і матір'ю!» (Матв. 12:50); «Якщо це знаєте, то ви блаженні, коли це виконуете» (Івана 13:17); і нарешті: «Навчаючи їх зберігати все, що Я заповів вам» (Матв. 28:20).

Деякі богослови помиляються, наголошуючи на тому, що «воля Отця» та «воля Сина» – різні, оскільки не враховують кілька важливих принципів.

По-перше, нерозривність Старого та Нового Завітів. Апостол Павло у 2 Тим. 3:16 стверджує: «Усе Писання богонатхненне», а апостол Петро додає, об'єднуючи Писання Старого та Нового Завітів: «Аби ви згадали слова, що їх раніше сказали святі пророки, і заповідь Господа й Спасителя, передану вашими апостолами» (2 Петра 3:2). Як бачите, апостоли не протиставляють вчення двох завітів, а представляють їх як нерозривне ціле.

По-друге, неврахування очевидного факту, що безліч діянь Старого Завіту – це не лише діяння Отця, але й Сина, Котрий є незмінним Богом... Наприклад, діяння Бога Яхве, Котрий вів Ізраїль, апостол Павло приписує Христові (див. 1 Кор. 10:9).

І, по-третє, ігнорується факт, що дії Христа в Новому Завіті – це здійснення волі незмінного Бога-Отця (Івана 5:19, 21, 26; 14:24). Ось що про це говорить Сам Спаситель Ісус. Зачитаю три фрагменти з Євангелія від Івана: «Моя наука – не Моя, але Того, Хто Мене послав» (Івана 7:16); «Коли піднесете Сина Людського, тоді зрозумієте, що це Я і що від Себе нічого не роблю, а тільки як навчив Мене Мій Отець, – те й говорю» (Івана 8:28); «Бо не від Себе Я говорив, а Отець, Який послав Мене, – це Він дав Мені заповідь, що маю сказати і що говорити» (Івана 12:49).

Ісус неодноразово стверджував, що сказане Ним на землі та Його дії – це заповіді, дані від Отця. Чи варто після цього з'являти Божий Закон на Синаї та Закон Отця, даний через Його Сина Ісуса Христа?

Дивного висновку можна дійти, беручи до уваги проповіді деяких богословів: якщо ти виконуєш Заповіді Сина – ти істинний християнин і живеш по благодаті, а коли ти дотримуєшся Заповідей Отця – ти законник, позбавлений Божої благодаті. Та в Писанні немає такого розмежування!

Довіртеся Отцеві, Синові та Святому Духові, Котрі являють Собойо нерозривне ціле! Такою ж незмінною та нерозривною є Їхня воля щодо нашого життя. Ми заглибимося у вивчення цього та інших питань у наступних статтях цієї рубрики.

Далі буде

Две дороги

Есть в жизни нашей только две дороги, И выбор твой: какой из них идти? В одной — смысл бытия глубокий, В другой — пустые планы и мечты.

Одна дорога — в дом святой, небесный, Она трудна, и нелегко идти, Проложена Христовой смертью крестной, По ней ты сможешь к Вечности прийти.

Другая — то широкая дорога, В ней отражен греховный мира лик. Позволить много можно, но без Бога, В конце ее — безвыходный тупик.

Дорога к Вечности поможет восхищаться Любовью нежной Иисуса всей душой И никогда с Христом не расставаться, И с Ним войти в Небес святой покой.

Без Господа — опасная дорога, Тот путь склоняет дьявол нас избрать, Но неужели мы не станем слушать Бога, Ведь пожелал за нас Он жизнь отдать!

Пойдемте, люди, Божьею дорогой, Дорогой мира, счастья, доброты. И будем приняты в объятия Бога, Небесной жизни, правды и любви.

■ **Наталья Коробская, г. Кривой Рог**

ЩАСТЯ У СПАДОК

Якось ішов дорогою мудрець, милувався красою світу й радів життю. Раптом він помітив нещасного чоловіка, згорбленого під непосильною ношею.

— Навіщо ти прирікаєш себе на такі страждання? — запитав мудрець.

— Я страждаю заради щастя своїх дітей та онуків, — відповів чоловік. — Мій прадід усе життя страждав заради щастя діда, дід страждав заради щастя мого батька, батько страждав заради мого щастя, і я буду страждати все своє життя, аби тільки мої діти та онуки стали щасливими.

— А чи був хоч хтось щасливий у твоєї сім'ї? — запитав мудрець.

— Ні, але мої діти та онуки обов'язково будуть щасливі! — відповів нещасний чоловік.

— Неписьменний не навчить читати, а кроту не виховати орла! — промовив мудрець. — Навчися спочатку сам бути щасливим, тоді й зрозумієш, як зробити щасливими своїх дітей та онуків!

Свідчення про Бога та віру

Андрэ-Мари Ампер (1775–1836), французский физик

«Самое убедительное доказательство бытия Бога — это гармония средств, при помощи которой поддерживается порядок в универсуме, благодаря этому порядку живые существа находят в своем организме все необходимое для развития и размножения своих физических и духовных способностей».

«В природе мы можем наблюдать дела Творца и от них возвышаться познанием к Творцу. Хотя Бог скрывается в Своем творении в некоторой мере так, как действительные движения звезд скрываются мнимыми, однако мнимые движения звезд ведут к познанию действительных, и, подобно этому, знанием дел творения мы возвышаемся к Творцу и отчасти даже созерцаем Его Божественные свойства».

БІБЛІЯ — КНИГА, У ЯКІЙ БОГ ВІДКРИВАЄ СЕБЕ

«Адже те, що можна знати про Бога, відоме їм: бо Бог їм відкрив. Тож Його невидиме від сотворення світу через творіння стає зрозумілим, — Його вічна сила і Божественність. Так що нема їм виправдання» (Римл. 1:19, 20). Тобто про існування Бога та про Його творчу силу свідчить світ природи. «Він, будучи сямом слави та образом Його сутності, утримуючи все словом Своєї сили...» (Євр. 1:3). У цьому вірші стверджується, що Бог через Ісуса Христа, Свого Сина, керує всім творінням. Саме Бог зберігає порядок у Всесвіті, так що всі небесні тіла рухаються по орбітах, передбачених Ним.

«У Ньому ми живемо, рухаємося та існуємо...» (Дії 17:28). Тут Біблія запевняє нас, що Джерелом життя є Бог.

Золоті істини християнства

● **Срочное слишком часто путают с важным** (Андре Зигфрид).

● **Встреча с Богом происходит тогда, когда вы понимаете: что бы ни происходило в вашей жизни — у Бога всегда есть благие намерения о вас** (Лэрри Краб).

● **Если человек испытывает в своем сердце благодарность Богу за то, что он уже имеет, то, значит, он созрел для следующих благословений** (Джойс Майер).

● **Не будьте равнодушны, ибо равнодушные смертоносно для души человеческой** (Максим Горький).

● **Незначительное в руках Божьих способно привести к вечным и непреходящим последствиям** (Александр Буйон).

Заочна біблійна школа

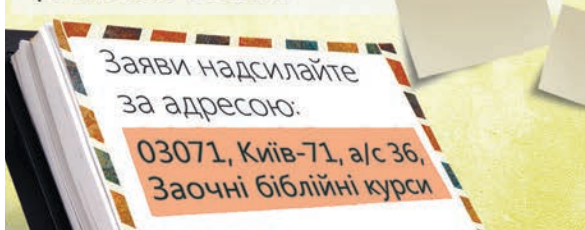
Дорогий друже!

Твоїм вірним помічником під час вивчення Біблії можуть стати заочні біблійні курси (ЗБК). Уроки цих курсів допоможуть отримати відповіді на найрізноманітніші запитання.

Ми пропонуємо такі курси:

- «Нове життя» (серія уроків для вивчення основних біблійних істин);
- «Сила відродження» (поглиблений біблійний курс);
- «Небесна перлинка» (курс для дітей 6-10 років);
- «Таємниці пророцтв Даниїла» (уроки з вивчення книги Даниїла);
- «10 запитань до Бога» (уроки для молоді);
- «Формула життя» (уроки для підлітків та молоді) рос. мовою;
- «Когда любовь возвращается домой» (курс з вивчення психології сімейного життя) рос. мовою.

Ви маєте можливість отримувати уроки як українською, так і російською мовами.

Заяви надсилайте за адресою:

03071, Київ-71, а/с 36,
Заочні біблійні курси

Наталя ЛОЗОВСЬКА

Музика віри

**Блажен, кто мудрости высокой
Послушен сердцем и умом,
Кто при лампаде одинокой
И при сиянии дневном
Читает книгу ту святую,
Где явен Божеский закон:
Он не пойдет в беседу злую,
На путь греха не ступит он.**

Н.М. Языков «Подражание псалму»

На роздоріжжі часів зустрілися два чоловіки: один — сповнений життєвої енергії та творчих ідей юнак, а інший — навчений досвідом чоловік похилого віку. — Куди прямуєш? — запитав старий юнака.

— Я — музикант-мандрівник... Ось уже кілька років ходжу світом і шукаю сюжет для свого нового музичного твору. У мене є мрія — написати особливий твір, щоб він був урочистим, величним, з яскравою драматургією та сильними образами. Тобто я мрію створити перлину музичного мистецтва. І вірю: мені це вдасться, якщо я знайду сюжет, котрий мені підійде.

Старий чоловік помовчав, потім глибоко зітхнув і промовив:

— Так, завдання в тебе непросте. Мабуть, люди вже все, що могли, поклали на музику. Чув я, що навіть газетні статті вже розспівують, от тільки який у цьому зміст? А справжній сюжет знайти — сюжет, яким можна буде захоплюватися й життя змінити, — це справа серйозна. Знаєш, здається, я зможу тобі допомогти. Давай присядемо от на цьому камені, і я розповім тобі про одну книгу, читаючи яку, ти розумієш, що вона починає звучати, мов пісня.

— Цікаво! Музична книга? — вигукнув юнак. — Не чув я про таку. Розкажіть мені, діду, про неї детальніше. Може, це те, що мені потрібно.

— Ну що ж. Послухай, — старий дістав дуже товсту книгу, відкрив її посередині й почав читати. — Ось тут, у самому серці Біблії, як у величезній морській мушлі, перебуває дивна перлина — «Сеефер Тигілім», тобто «Книга хвали». Саме таке ім'я їй дали в стародавні часи, хоч сьогодні нам ця книга відома як Книга Псалмів.

— Почекайте, — перебив старого юнак, — Псалтир, псалом?! У мене ці слова асоціюються з чимось монотонним, нудним і одноманітним. Як на мене, псалми — це якісь тужливі вірші, а я шукаю сюжет — сюжет сильний, з пристрастями, з динамікою.

— Так! Так! Саме про це й оповідає Книга Псалмів, — відповів старий. — Ось послухай. Уже в перших двох псалмах іде зав'язка драматичної дії, — старий перегорнув сторінки, знайшов псалом і почав урочисто читати:

«Блажен муж, що за радою несправедливих не ходить, і не стоїть на дорозі грішних, і не сидить на сидінні злоріків, та в Законі Господнім його насолода, і про Закон Його вдень та вночі він роздумує! І він буде, як дерево, над водним потоком посаджене, що родить свій плід своєчасно, і що листя не в'яне його, — і все, що він чинить, — щаститься йому! Не так ті безбожні, — вони як полова, що вітер її розвіває! Ось тому-то не встоять безбожні на суді, ані грішники у зборі праведних, — дорогу-бо праведних знає Господь, а дорога безбожних загине!»

Потім другий псалом.

«Чого то племена бунтують, а народи задумують марне? Земні царі повстануть, і князі нараджуються разом на Господа та на Його Помазанця: "Позриваймо ми їхні кайдани, і поскидаймо із себе їхні пута!" Але Той, Хто на не-

бесах пробуває — посміється, Владика їх висміє!»

Юнак раптом призупинив старого й роздратовано сказав:

— Послухайте, ваше читання навдить на мене сум, який же тут сюжет? Просто йдуть вірш за віршем, якісь міркування про праведника й нечестивця. Де фабула, де динаміка?

Чоловік різко підняв голову й почав дуже емоційно говорити:

— Що ти? Хіба ти не чуєш, який тут розпал пристрастей, які образи. Два герої: праведник і нечестивий, один постійно має надію на Бога й закликає інших шанувати Його, інший конфліктує з Господом, повстає проти Нього. Які масові сцени: царі, князі, народи. Щоразу, коли я читаю Книгу Псалтир, мені здається, що я читаю великий драматичний доробок.

Старий почав гортати сторінки Книги Псалмів і читати різні вірші, які характеризують то праведника, то нечестивця.

— Розумієш, — з дедалі більшим хвилюванням говорив він, — людина праведна і людина нечестива являють собою дві протилежності, як за своїми внутрішніми якостями, так і за своїм ставленням до Бога. Нечестиві люди повстають проти Бога, вони нечесні, кровожерливі, ненавидять лютою ненавистю праведників, відплачують злом за добро, а праведник попри все вірить у Господа й служить Йому.

— Цікаво ти розповідаєш, старий, — раптом обірвав на слові старця юнак, але тільки дуже все просто: гарний — поганий, чорне — біле. Уже одразу зрозуміло, що праведник процвітає, а нечестивий страждає все життя. Де ж тут розпал пристрастей? Мабуть, це не мій сюжет.

— Ні, ні, ти не про те, — заперечив старець, — адже в тім-то й мудрість псалмів, що не все в них так просто. Хоч стародавні євреї називали Книгу Псалмів Книгою хвали, насправді в псалмах дуже багато суму й сліз. Ось послухай, про що співає праведник у 22-му псалмі: «Я розлитий, немов та вода, і всі кості мої поділились, стало серце моє, немов віск, розтопилося в моєму нутрі». А які трагічні рядки містить 30-й псалом: «Я забутий у серці, немов той небіжчик, став я немов та розбита посудина...» Насправді шлях праведника не легкий — це шлях страждань, шлях скорботи. Нечестивий постійно пригнічує праведника, сміється над ним, принижує його й, незважаючи на все своє мерзенне життя, живе краще.

— Яка несправедливість, — закричав юнак, — праведник служить Господеві й страждає. Чому Господь допускає це? Йому однаково, що відбувається з тими, хто любить Його й поклоняється Йому? І взагалі як можна було книгу, в якій описано стільки горя й сліз, назвати Книгою хвали?

— Ти маєш рацію, мій друже, — промовив старий, — знаєш, у Книзі Псалмів праведник теж ставить Богу дуже багато запитань: «Чому страждає безневинний?», «Чому у світі стільки зла?» І Господь відповідає йому. Господь відкриває йому істинний зміст життя, показує справжні цінності. Інакше не зміг

би праведник так гарно описувати діла Божі. Але він спілкується з Богом, чує Його голос і саме тому співає Господеві хвалу. Незважаючи на те, що праведник страждає, він все одно вірить, що буде виправданий і звеличений. Тому, плачучи, терплячи наруги, праведник прославляє Господа. Покладати надії на Бога, довіряти Йому в годину скорботи є вираженням найглибшої віри.

— Ну що ж, — поміркувавши, сказав юнак, — це цікава фабула: хвала крізь сльози, урочиста пісня в годину розпачу, негоди. А можна подивитися ноти псалмів?

Старий усміхнувся... Ніхто ніколи не ставив йому такого по-дитячому наївного запитання. Його міг поставити тільки музикант — людина, для якої велике значення має нотний текст. Старий уважно подивився в очі юнакові й тихо відповів: «Шкода, але псалми — це пісні, музика яких, на жаль, не збереглася. У Біблії немає нотного додатка, щоб ми могли почути музику псалмів. Однак Книга Псалмів ніколи не існувала без музики, люди завжди прагнули проспівати рядки псалмів і за допомогою співу прославляти Бога. Адже для віруючих людей спів псалмів був джерелом підтримки їхньої віри. Ти знаєш, скільки талановитих композиторів писали музику до текстів псалмів. Тобі їхні імена, імовірно, добре відомі. Гендель, наприклад, склав дуже урочисті «Псалми Чендос», а Бортнянський створив гарні хорові концерти псалмів».

Старий із захопленням почав розповідати юнакові про композиторів різних епох, наспівувати мелодії творів, відтворювати звучання різних музичних інструментів. Здавалося, що йому відома була вся музика, на яку були покладені тексти псалмів. Він прекрасно знав псалми Шютца і вокальний цикл «Сім псалмів царя Давида» Іпполітова-Іванова, він співав і латинською мовою твір «Алілуя» з «Симфонії псалмів» Стравінського, і голосом відтворював звучання баяна із Псалма 129 Губайдуліної. Юнакові було цікаво слухати про різну музику до текстів псалмів, адже музика — це те, що він так сильно любив, те, чому він присвятив своє життя, однак йому дуже хотілося самому прочитати Книгу Псалмів.

Після того, як чоловік закінчив свою довгу розповідь про псалми у творчості різних композиторів минулого й сьогодення, юнак попросив у нього Біблію, відкрив її посередині й почав захоплено читати. Він читав вірш за віршем, псалом за псалмом. Обличчя його то світилося, то ставало глибоко замисленим. Він вступав у діалог, що вже звучить більше 3000 років, — діалог між людиною та Богом. Юнак ставав співучасником страждань і радості стародавнього автора псалмів. Він відчував пульс прикростей людського життя й пульс мудрої, справедливої й довготерпеливої Вічності. Він чув голос Божий, і в серці починала звучати музика — чудова музика світла й любові.

— Як чудово, я знаю, про що я напишу свій музичний твір, — раптом радісно закричав юнак, — я передам звуками той стан, що я пережив, читаючи рядки псалмів.

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hopechannel.info

Надія

Позитивне телебачення для всієї родини

ТВ програма	ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
НЕДІЛЯ						
00:00 ...є Любов	00:00 Познаєм истину	00:00 Готовим вместе	00:00 Евангелие в современном мире	00:00 ДИАГНОЗ: здоровье	00:00 Вихід поруч	00:00 Познаєм истину
00:30 Я и мой характер	00:30 Ваша думка	00:15 Страницы для души	00:30 Закон и благодать	00:30 Радость жизни во Христе	00:15 Принято считать	00:30 Ваша думка
01:00 Хочу Вас спросить	00:30 Лицом к лицу	00:30 Лицом к лицу	01:00 Хочу Вас спросить	00:45 Страницы для души	00:30 Упопашах істини	00:45 Духовный дом
01:30 Предсказания древности	01:00 Постілкуймося	01:00 Постілкуймося	01:30 Упопашах істини	01:00 Вознесіння	01:00 Познаєм истину	01:00 Вкус настоящего счастья
02:30 Вкус настоящего счастья	02:00 Музична скринька	02:00 Музична скринька	02:00 ...є Любов	01:30 Хочу Вас спросить	01:30 Давайте разберемся	01:30 Музична скринька
03:00 Модная книга	02:30 Радость жизни во Христе	02:30 Радость жизни во Христе		02:00 Богослужіння у Львові	02:00 Евангелие в современном мире	02:00 Предсказания древности
03:15 Страницы для души	03:00 Мужчину и женщину. Сотворил их	02:45 Мужчину и женщину. Сотворил их		02:30 Закон и благодать	02:30 Лицом к лицу	03:00 Модная книга
03:30 ДИАГНОЗ: здоровье	03:00 Путь веры	03:00 Богослужение в храме на Подоле	02:30 Вкус настоящего счастья	03:00 Контрасты души	03:45 Мужчину и женщину. Сотворил их	03:30 Евангелие в современном мире
04:00 Богослужение в храме на Подоле	03:30 Богослужіння у Львові	04:00 Дружболандия	03:00 Путь веры	03:30 Вісті надії	04:00 Молодежь на Hopesite	04:00 Познаєм истину
05:00 Дорога к счастью	04:00 Познаєм истину	04:15 Страницы для души	03:30 Лицом к лицу	04:00 Дружболандия	04:00 Пасторская проповедь (Кавказ)	04:30 Хочу Вас спросить
06:30 ...є Любов	04:30 Вкус здоровья	04:15 Страницы для души	04:00 Богослужение в храме на Подоле	04:45 Страницы для души	05:00 ЗРС	05:00 Дорога к счастью
07:00 Ранок Надії	04:45 Модная книга	04:30 ДИАГНОЗ: здоровье		05:00 Программы ТРК «Три Ангела»	06:00 ...єсть Любовь / Выход рядом	06:30 Познаєм истину
07:30 Богослужение в храме на Подоле	05:00 Программы ТРК «Три Ангела»	05:00 Программы ТРК «Три Ангела»	05:00 Программы ТРК «Три Ангела»	06:00 Пасторская проповедь (Молдавия)	06:30 Выпуск новостей «Вісті надії»	07:00 Ранок Надії
08:30 Свет надежды	06:00 Открытая книга (В. Нестерук)	06:00 Путь веры (Молдавия)	06:00 Вкус настоящего счастья	06:30 Малюваки	06:50 5 хвилин для вічності	07:30 Упопашах істини
09:00 Вихід поруч	06:30 Малюваки	06:30 Малюваки	06:30 Богослужіння у Львові	06:45 В гостях у Добрячка	07:00 Ранок Надії	08:00 Хочу Вас спросить
09:15 Ваша думка	06:45 В гостях у Добрячка	06:45 В гостях у Добрячка	07:00 Ранок Надії	07:00 Ранок Надії	07:30 Дорога к счастью	08:30 Так написано
09:20 5 хвилин для вічності	07:00 Открытая книга (В. Нестерук)	07:00 Дружболандия	07:30 Дорога к счастью	07:30 ДИАГНОЗ: здоровье	08:00 Вихід поруч	09:00 Упопашах істини
09:30 Ранок Надії	07:30 Дружболандия	07:30 Дружболандия	08:00 Богослужіння у Львові	08:15 Страницы для души	09:00 Вісті надії	09:30 Ранок Надії
10:00 Готовим вместе	07:45 Страницы для души	07:45 Страницы для души	08:30 Белорусское служение	08:30 Белорусское служение	09:20 5 хвилин для вічності	10:00 Познаєм истину
10:15 Мужчину и женщину. Сотворил их	08:00 ДИАГНОЗ: здоровье	08:00 ДИАГНОЗ: здоровье	09:00 Ранок Надії	09:00 Музична скринька	09:30 Ранок Надії	10:30 Путь веры
10:30 Вкус здоровья	08:30 Позаєм истину	08:30 Позаєм истину	09:30 Ранок Надії	09:30 Ранок Надії	10:00 Вкус настоящего счастья	11:00 Ранок надії
10:45 Радость жизни во Христе	08:45 Вкус здоровья	08:45 Вкус здоровья	10:00 Готовим вместе	10:00 Я и мой характер	10:30 Духовный дом	11:25 Хліб щоденний
11:00 Ранок надії	08:50 Вдохновение	08:50 Вдохновение	10:15 Вкус здоровья	10:30 Путь веры	10:45 Страницы для души	11:30 Богослужение в храме на Подоле (прямой эфир)
11:25 Хліб щоденний	09:00 Упопашах істини	09:00 Упопашах істини	10:30 Принято считать	11:00 Ранок надії	11:00 Ранок надії	13:00 Музична скринька
11:30 ...є Любов	09:30 Ранок Надії	09:30 Ранок Надії	10:45 Радость жизни во Христе	11:25 Хліб щоденний	11:25 Хліб щоденний	13:30 Предсказания древности
12:00 Я и мой характер	10:00 ...є Любов	10:00 ...є Любов	11:00 Евангелие в современном мире	11:30 ДИАГНОЗ: здоровье	11:30 Вихід поруч	14:30 Модная книга
12:30 Хочу Вас спросить	10:30 Путь веры	10:30 Путь веры	11:25 Хліб щоденний	12:00 Радость жизни во Христе	11:45 Принято считать	14:45 Страницы для души
13:00 Предсказания древности	11:00 Ранок надії	11:00 Ранок надії	12:00 Закон и благодать	12:15 Страницы для души	12:00 Упопашах істини	15:00 Евангелие в современном мире
14:00 Вкус настоящего счастья	11:25 Хліб щоденний	11:25 Хліб щоденний	12:30 Хочу Вас спросить	12:30 Вознесіння	12:30 Познаєм истину	15:30 В гостях у Добрячка
14:30 Модная книга	11:30 Познаєм истину	11:30 Познаєм истину	13:00 ...є Любов	13:00 Хочу Вас спросить	13:00 Давайте разберемся	15:45 Малюваки
14:45 Страницы для души	12:00 Ваша думка	12:00 Ваша думка	14:00 Вкус настоящего счастья	13:30 Богослужіння у Львові	13:30 Евангелие в современном мире	16:00 Свет надежды
15:00 ДИАГНОЗ: здоровье	12:15 Модная книга	12:15 Модная книга	14:30 Путь веры	14:00 Закон и благодать	13:30 Евангелие в современном мире	16:30 Так говорит Библия
15:30 В гостях у Добрячка	12:30 Давайте разберемся	12:30 Давайте разберемся	15:00 Лицом к лицу	14:30 Контрасты души	14:00 Лицом к лицу	17:00 Музыкальный калейдоскоп
15:45 Малюваки	13:00 Контрасты души	13:00 Контрасты души	15:30 Дружболандия	15:00 Вісті надії	14:30 Я и мой характер	17:30 Вдохновение
16:00 Магазин чудес	13:30 Закон и благодать	13:30 Закон и благодать	15:45 Тітушка Ре	15:30 Чудесный магазин	15:00 Модная книга	18:00 Дорога к счастью
16:30 ЗРС	14:00 Я и мой характер	14:00 Я и мой характер	16:00 Пасторская проповедь (Молдавия)	16:00 Пасторская проповедь (Кавказ)	15:15 Мужчину и женщину. Сотворил их	19:45 В гостях у Добрячка
17:30 Дорога к счастью	14:30 Путь веры	14:30 Путь веры	16:30 Программы ТРК «Три Ангела»	16:30 Программы ТРК «Три Ангела»	15:30 Тітушка Ре	20:00 Выпуск новостей «Вісті надії»
19:00 Постілкуймося	15:00 Богослужіння у Львові	15:00 Богослужіння у Львові	17:30 Вкус настоящего счастья	17:30 Магазин чудес	15:45 В гостях у Добрячка	20:20 5 хвилин для вічності
20:00 ...є Любов	15:30 Чудесный магазин	15:30 Чудесный магазин	18:00 Дружболандия	18:00 Богослужение в храме на Подоле	16:00 Молодежь на Hopesite	20:30 Постілкуймося
20:30 Вкус здоровья	16:00 Вдохновение	16:00 Вдохновение	18:15 Страницы для души	19:00 Познаєм истину	16:30 Лесные истории	21:30 Вихід поруч
20:45 Д р у ж б о л а н д и я	16:30 Программы ТРК «Три Ангела»	16:30 Программы ТРК «Три Ангела»	19:00 Упопашах істини	20:00 Вихід поруч	17:00 Так написано	21:45 Радость жизни во Христе
21:00 Вісті надії	17:30 Так написано	17:30 Так написано	20:00 Вкус здоровья	20:15 Ваша думка	17:30 Вдохновение	22:00 Музична скринька
21:30 Вознесіння	18:30 Путь веры (Молдавия)	18:30 Путь веры (Молдавия)	20:15 Модная книга	20:20 5 хвилин для вічності	18:00 Так написано	22:30 Евангелие в современном мире
22:00 Евангелие в современном мире	19:00 Музична скринька	19:00 Музична скринька	20:30 Ваша думка	21:00 Готовим вместе	18:30 Дорога к счастью	
22:30 Предсказания древности	19:30 Выпуск новостей «Вісті надії»	19:30 Выпуск новостей «Вісті надії»	20:40 5 хвилин для вічності	21:15 Принято считать	20:00 В гостях у Добрячка	
23:30 Вкус настоящего счастья	20:20 5 хвилин для вічності	20:20 5 хвилин для вічності	20:45 Тітушка Ре	21:30 Вкус здоровья	21:00 Вісті надії	
	20:30 Чудесный магазин	20:30 Чудесный магазин	21:00 Музична скринька	21:45 Мужчину и женщину. Сотворил их	21:20 5 хвилин для вічності	
	21:00 Я и мой характер	21:00 Я и мой характер	21:30 Закон и благодать	22:00 ДИАГНОЗ: здоровье	21:30 Предсказания древности	
	21:30 ...є Любов	21:30 ...є Любов	22:00 Давайте разберемся	22:30 Закон и благодать	22:30 Вкус настоящего счастья	
	22:00 Вкус настоящего счастья	22:00 Вкус настоящего счастья	23:00 Евангелие в современном мире	23:00 Вознесіння	23:00 Познаєм истину	
	22:30 Закон и благодать	22:30 Закон и благодать	23:30 Упопашах істини	23:30 Хочу Вас спросить	23:30 Давайте разберемся	
	23:00 Давайте разберемся	23:00 Давайте разберемся				
	23:30 Контрасты души	23:30 Контрасты души				

* ТВ - програма мовлення на сайті www.hopechannel.info; супутникове мовлення на каналі Hope Channel Europe щоденно 04:00 - 10:00; 16:00 - 20:30
Телеканал залишає за собою право внесення змін до ТВ-програми.

АНОНС

Дивіться на телеканалі «Надія» щоденну програму

ХЛІБ ЩОДЕННИЙ

1 хвилина Вашого часу для духовного підкріплення

Спеціально для зайнятих людей

Параметри налаштування супутникового телеканалу «Надія»:

Канал: Hope Channel Europe

Супутник: Hotbird 6, 13.0°E

Частота: 11642.00 МГц

Швидкість потоку (SR): 27.500

Поляризація: горизонталь (H), FEC: 3/4

Час виходу в ефір:

04:00 - 10:00

16:00 - 20:30

Дивіться програми телеканалу в мережі Інтернет 24 години на добу

7 днів на тиждень на сайті

www.hopechannel.info

Телефони гарячої лінії:

0 800 50 157 80

(093) 50-157-80

(066) 707-00-05

(098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання і пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами on-line на сайті www.bibleschool.com.ua

Ваші пропозиції, побажання, зауваження присилайте на адресу:

contact@hopechannel.info

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

hope_channel_ukraine

Диски

Тайны царства Божия

Царство Божье, розкрито в Євангелії, - зовсім не потойбічне існування духів, а перспектива реальності, повноцінної, радості та щасливого життя.

Мова: російська

Так говорить Біблія.

Незрівнянне саяво скрижалей

Євангельська серія проповідей для людей, що цікавляться фундаментальними Біблійними істинами. Апологети небесної істини. Послух Законів та законництво. Різновиди Божих Законів. Призначення Закону. Христос і Божий Закон.

Мова: українська

Замовити диски або безкоштовний каталог відеопродукції Ви можете за адресою:

zakaz@hopechannel.info

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

або за телефонами гарячої лінії

Хліб

Сійся, родися, жито-пшениця,
На ниві Господній той хліб колоситься.
Бог дав колосочкам і землю, і волю,
А ми хліб той ділим на частя, на долю.
Свій смак і закваска здавен і донині
Є в кожній хлібині і в кожній зернині,
Бо в хліб додаєте хто цукру, хто солі,
Бувають в замісах і радощі, й болі.
Пухкий коровай подаєм на весілля,
Його прикрашаєм калиною, зіллям.
І є бутерброд на обід після праці,
Є хліба шкуринка у шапці жебрацькій.
Був хліб у засіках в державній коморі,
А люди вмирали у голодоморі.
А ще був хлібець із п'яти колосочків,
Захованих десь між грудьми у сорочці.
Бо вижата в полі свята десятина,
А чим прогoduєш опухлого сина?
Тому не грішімо, що ми небагаті,
І Господу слава, що в кожній крамниці
Є хліб, і калач, і пухкі паляниці.
Та є хліб, якому нема переводу, —
Всього п'ять хлібин на п'ять тисяч народу.
Хліб мудрого Слова і вічного Духу,
І даром дається, без грошей, на віру,
Бери, скільки хочеш, бери свою міру.
Вкуси того хліба, не хе́туй, а спробуй —
Одразу відчуєш нестримну жадобу,
Відчуєш потребу і віру, і частя,
Відчуєш страждання, відчуєш причастя,
Відчуєш любов і надію, і спогад
І скажеш молитву до вічного Бога.
Хай множаться зерна, чекаючи дива —
Великого дива, Господнього Жнива.

■ Ніна ВОРОНЮК

Забуте багатство

Багато років тому помер один заможний англієць. Коли його улюблена донька прочитала залишений батьком заповіт, вона гірко заплакала. Спадкоємиця, писав батько, отримає мою Біблію, і все, що в ній міститься. Леді була розчарована, вона очікувала отримати щось суттєвіше. З поваги до пам'яті покійного, котрий дорожив цією книгою і часто читав її, донька захвала Біблію на дно старої скрині, так жодного разу і не відкривши книгу.

Минав час. На жаль, життя доньки склалося невдало. Стражденна, зломлена життєвими негараздами, хвора, вона марно опиралася примхам своєї долі, яка з кожним днем ставала дедалі тяжчою.

І ось одного разу нещасна жінка згадала про батьківську Біблію і вирішила дістати її зі скрині, сподіваючись знайти в ній хоч якусь втіху. Як же було їй здивування, коли, відкривши Біблію, вона виявила банківський чек на величезну суму. Вона ледь вірила своїм очам. Стільки років жила у скруті, навіть не підозрюючи, яке багатство зберігається в будинку! Тільки тепер до неї дійшов сенс слів, які вона колись прочитала в заповіді батька — доньці заповідаю Біблію і все, що в ній.

Отець Небесний на сторінках Своєї Святої Книги залишив людям безцінний спадок. Звичайно, ми не виявимо між її сторінок банківські чеки, але, вивчаючи цю книгу, ми зможемо знайти внутрішній спокій, радість, віру і надію на вічне життя. Хіба це не скарб?! Хіба не жадає його бентежна і стражденна людська душа? Хіба інші власники мільйонів не хотіли б пом'янути все своє майно на придбання цих сокровених духовних цінностей?!

Ісус знав Святе Письмо і користувався ним у боротьбі з дияволом. Вивчаючи Біблію, ми можемо знайти захист від зла і гріха.

Запрошуємо Вас разом з нами шукати заховані в Біблії скарби, які одні тільки можуть наповнити життя наше справжнім змістом.

Алла АЛЕКСЕЄНКО

Історія хліба

У глибині століть загубився день, коли людина розтерла жменю зерен, замісила борошно з водою й на розпечених камінцях спекла свій перший хліб. Змінюється життя, переоцінюються цінності, а хліб-годувальник залишається найбільшою цінністю.

Слово «хліб» має давньогрецьке походження. Річ у тім, що греки випікали свій хліб у спеціальних горщиках, що мали назву «клібанос». Звідси пішло готське слово «хлайфс», що його потім перейняли стародавні германці, слов'яни й інші народи. У давньонімецькій мові збереглося слово «хлайб», яке дуже нагадує наш «хліб» або естонське «лейб».

Традиції

За всіх часів хліб високо цінували й шанували. Він був поставлений в один ряд із золотом та сонцем. У затвердженому в Стародавньому Єгипті рукописі сонце, золото й хліб позначалися однаково: кружечком із крапкою посередині. На честь хліба складали гімни. У Стародавній Греції хліб вважали самостійною стравою і вживали як окремо подану страву. Чим багатший будинок і чим видатніший господар, тим щедріше пригощав він своїх гостей білим хлібом. До хліба ставилися й із заботою повагою. Вважалося, що людина, котра їсть без хліба, чинить великий гріх і за це буде покарана богами. Наприклад, в Індії злочинцям, залежно від тяжкості злочину, не давали хліба певний час. Неповага до хліба прирівнювалася до найстрашнішої образи, яку можна завдати людині.

У багатьох народів хліб вважався цілющим засобом від багатьох захворювань: коли вдихаєш запах свіжоспеченого хліба можна викувати нежить, а черствий — допомагає при захворюванні шлунка та кишечника. Так само, як до хліба, народ з давніх часів ставився до праці тих, хто його пік. У стародавніх державах пекарі були у великій пошані й займали найвищі посади. Тих, хто готував хліб низької якості, карали: могли постригти наголо, висікти, прив'язати до ганебного стовпа або навіть вислати у вигнання. Відповідно до стародавніх німецьких законів, злочинець за вбивство пекаря карався суворіше, ніж за вбивство людини іншої професії. Майстри-пекарі рецепти хліба тримали в найсуворішій таємниці та передавали їх з покоління в покоління. На честь майстрів зводилися монументи. Так, дотепер у Римі зберігся надгробок — монумент високою 13 метрів пекареві Марку Вергілію Еврисаку, що жив 2 тисячі років тому, засновнику декількох великих пекарень. Ці пекарні забезпечували хлібом майже все населення Риму. У середині віки над входом у пекарні й хлібні крамниці часто вивішували великі кренделі, вирізані з металу або дерева та вкриті позолотою, — символ тогочасних майстрів-пекарів.

Хлібопечення розвивалося з давніх часів. Уже в період трипільської культури (три тисячі років тому), що прийняли східні слов'яни, населення Правобережної України вирощувало зернові культури — пшеницю, ячмінь, просо. Значно пізніше, близько тисячі років тому, серед псівів з'явилася жито. Під час розкопок поселень на території сучасної України знайдені залишки глинобитних будинків, у складі яких — по декілька приміщень. Крім житлових, тут були й сховища для зерна, печі для випікання хліба, знайдені зернотерки, глиняний посуд для зберігання зерна. Печі, зернотерки, кремінні леза серпів знайдені археологами на Уралі, у Ярославлі, Вологді. На Русі вирощували жито, пшеницю, овес, ячмінь, просо. Випікання хліба вважалося справою почесною та відповідальною. Якість хлібних виробів контролювалася. Призначалися хлібні пристави, які ходили по базарах і торгах, перевіряли та зважували хліб і хлібні вироби. Якщо вони виявляли порушення, винних штрафували. Крім маленьких пекарень, так званих хлібних хат, були й хлібні палаци, які випікали хліб у великій кількості.

У кожного народу існує історично сформований асортимент хліба. В Україні дуже популярні паляниця, арнаут київський, калач. На території Росії здавна більшим попитом користуються калачі. Білоруські хлібні вироби у своєму складі містять молочні продукти. Гарною щільністю, чудовим сильним хлібним ароматом і яскраво вираженим смаком володіє молдавський сірий пшеничний хліб, що випікається з борошна простого помелу. У Вірменії з найтонших аркушів тіста печуть відомий найдавніший із хлібів лаваш.

Коли ж і де з'явився хліб?

Перший хліб мав вигляд рідкої каші. Вона і є предком хліба. Її в наш час ще вживають у вигляді хлібної юшки в деяких країнах Африки й Азії. У дикорослій пшениці зерна важко відділялися від колосу. І щоб полегшити це завдання, люди зробили ще одне відкриття: винайшли ручні млини, ступки. Відтоді й виникло на Землі хлібопечення.

Пройшло ще багато часу, і сталося ще одне диво. Стародавні єгиптяни навчилися готувати хліб із квасного тіста. Вважають, що за необачністю однієї раби, яка готувала тісто, воно підкисло, і щоб уникнути покарання, вона все-таки ризикнула спекти коржі. Вийшли вони пишніші, рум'яніші та смачніші, ніж із прісного тіста.

На розрізі хліба, приготовленого із перебродженого тіста, видно безліч дрібних отворів. Це результат життєдіяльності дріжджових грибків, які викликають у тісті спиртове й молочнокисле бродіння з утворенням вуглекислого газу, спирту й молочної кислоти.

Давньоєгипетські пекарі готували різноманітні види хліба:

довгастий, пірамідальний, круглий. Випікали солодкі хлібці, до складу яких входили мед, жир, молоко, вони цінувалися дорожче, ніж звичайний хліб. Мистецтво готування розпушеного хліба із перебродженого тіста від стародавніх єгиптян перейшло в Грецію та Рим. Такий хліб вважався в цих державах делікатесом, доступним тільки для заможних. Для рабів випікали чорний хліб — щільний і грубий.

Харчова цінність хліба, як і будь-якого харчового продукту, визначається передусім його калорійністю, засвоєваністю й умістом у ньому додаткових складових харчування: вітамінів, мінеральних речовин і незамінних амінокислот.

Користь хліба

Багато можна сказати й про користь хліба. Не всі знають, що хліб є джерелом вітаміну молодості Е, а також РР і вітамінів групи В, уживання яких приносить людині бадьорість, активізує роботу мозку, перешкоджає виникненню втоми й прояву апатії. Є в хлібі й клітковина, необхідна для травлення та очищення організму. Хліб задовольняє добову потребу організму людини у вуглеводах. Дуже корисний житній хліб. Він випікається без застосування дріжджів, на густій заквасці. Вживання житнього хліба знижує рівень холестерину в крові, поліпшує обмін речовин, виводить шлаки з організму й допомагає запобігти кільком десяткам захворювань, зокрема й онкологічним. До того ж житній хліб має меншу енергетичну цінність і в деяких країнах вважається дієтичним продуктом.

Саме злакові сорти хліба є природною коморою вітамінів. Особливо в зернових сортах багато ферментів, надзвичайно важливих для функціонування центральної нервової системи організму, вони багаті на макро- та мікроелементи, а також на органічний кремній, незамінний «будівельний» матеріал сполучної та епітеліальної тканин. А також злакові суміші містять багато грубої клітковини — чудового природного сорбенту, що забезпечує очищення шлунково-кишкового тракту від шлаків і токсинів. При щоденному вживанні в раціоні злакових хлібобулочних виробів поліпшується мікрофлора кишечника, що відповідає сучасним уявленням про функціональне харчування. Було б зовсім неправильно оцінювати харчову цінність хліба лише з огляду на його хімічний склад, не беручи до уваги такі властивості, як смак, аромат, пористість м'якушки й зовнішній вигляд хліба, оскільки тільки та їжа корисна, котра приємна.

Нарешті, хліб має одну важливу властивість, яку зазвичай не беруть до уваги. Регулярне споживання хліба разом з їжею має великий фізіологічний зміст, тому що хліб надає масі споживаної їжі сприятливої консистенції й структури, що сприяє найбільш ефективній роботі травного тракту й найбільш повному змочуванню їжі травними соками.

Особистий лікар Людовика XVI Антуан Огюст писав: «Зanedувавши, ми смак до хліба втрачаємо останнім, і як тільки він з'являється знову — це слугує ознакою одужання». Протягом життя людина з'їдає близько 15 тонн хліба. І в цьому немає нічого дивного — за своєю доступністю й цінністю для здоров'я людини хліб можна порівняти хіба що з водою.

Приготування хліба було важкою, виснажливою ручною працею й залишалося таким до середини XIX століття. Лише в другій половині XIX століття з'явилися механізовані тістомісильні машини, тісторозділювачі, конвеєрні печі. Сьогодні процес випікання хліба повністю автоматизований.

Істинний хліб

У Святому Письмі Хлібом, здатним відновити духовні сили людини, названий Ісус Христос. Становлення цілісної, духовної особистості відбувається винятково в тому випадку, якщо людина харчується цим Хлібом Життя щодня. Псалмист закликає: «Скуштуйте й побачте, який добрий Господь!» (Псал. 34:9). Людині з гріховним мисленням властиво задовольняти свій духовний голод тим, що не насичує. Часом саме на ці духовні сурогати витрачаються сили й здібності, час і матеріальні цінності. Христос же як істинний Хліб з Його життєдайними властивостями залишається незатребуваним. У результаті такого нехтування духовним розвитком ми, як людство в цілому й окремі індивідууми зокрема, стаємо духовно слабкими, морально нестійкими, найчастіше морально занепалими. Без майбутнього, з туманним минулим і абсолютно безрадісним сьогоденням. Саме до таких людей передусім спрямовані слова Ісуса: «Я — хліб живий, що зійшов з неба; якщо хто буде їсти цей хліб, житиме вічно» (Івана 6:51).

Нехай же в ці дні жнив, коли дбайливі господарі в поті лиця заготовляють хліб насущний, придатний для їжі на щодень, наше око побачить, вухо почує, а серце з мудрістю відгукнеться на слова Ісуса Христа: «Я хліб життя. Хто приходить до Мене, — не буде голодувати, і хто вірить у Мене, — ніколи не буде спраглим» (Івана 6:35).

Біблія пропонує обітниці, які допомагають нам долати труднощі

Вільм Кірк-Лі

Крах моральності

«Бо так, як було за днів Ноя, таким буде прихід Сина Людського. Бо так, як у ті дні перед потопом їли й пили, одружувалися і виходили заміж – аж до того дня, як Ной увійшов у ковчег, і ніхто не знав; аж ось прийшов потоп і забрав усіх, – таким буде і прихід Сина Людського» (Матв. 24:37-39).

Нинішній стан світу відображає це пророцтво Христа. Ні дня не проходить без репортажу в газетах, журналах, радіо та телевізійних новинах про хворобливий стан суспільства. На превеликий жаль, навіть самі випуски засобів масової інформації в багатьох випадках є не тільки реєстраторами, але й глобальними накопичувачами зла.

Однією з характеристик допотопного суспільства була надзвичайно розвинена здатність передавати інформацію. Здатність говорити однією мовою, передаючи творчі відкриття людини, привела до втручання Бога в будівництво Вавилонської вежі. Цю акселерацію здібностей, використану для протидії Богові та Його Плану щодо людства, можна спостерігати сьогодні в засобах зв'язку та інформаційній індустрії. Хоч комп'ютери, мобільні телефони, відео, DVD, супутникове й кабельне телебачення можна використовувати з корисною метою, вони є досить сучасними та витонченими засобами передачі інформації, які призвели до поширення аморальності в суспільстві.

Бог закликає нас тікати від розбещення, що є виразною характеристикою цього світу. У наших будинках і в особистому житті нам варто встановити межі того, що ми хочемо дивитися та читати. Кожна сім'я повинна пояснити всім своїм членам цінності, які вони хочуть зберігати як християни. Ми повинні встановити контроль для Інтернету та кабельного телебачення, оскільки через ці засоби масової інформації моральний розпад потрапляє на священну територію наших будинків. У часи, схожі на ці, нам необхідно щоденно переповсявчуватися Христу й постійно ходити з Ним.

Шлюб

Однією з найпомітніших ознак Приходу Христа є розпад сім'ї й шлюбу. Не пройшло й 30 років, як шлюби, які тривають 25 років, стали рідкістю. Ми можемо вважати, що християни повинні мати імунітет проти морального розладу, панівного у світі, однак усе відбувається інакше. Хоч багато християнських церков намагаються відмовити своїх відвідувачів подавати на розлучення, але досвід показує, що в Сполучених Штатах у свідомо охрещених християн існує така ж імовірність розлучення, як і в людей, які не сповідують християнство.

Хіба таке може бути в християнському шлюбі? Давайте розглянемо кілька питань, починаючи з фінансів. Більшість християн одразу заявили б, що вони не грошолобні. Однак сучасне суспільство виявляє тиск на шлюб. Якими б добрими не були наміри членів подружжя, виклик полягає в тому, щоб показати суспільству, наскільки успіш-

ними вони є як пара. Про цей успіх або ж невдачу свідчать їхнє житло та його облаштування, марка їхнього автомобіля, курорт, на який вони їздять відпочивати, школа, до якої ходять їхні діти. Усе це вимагає фінансових витрат. Якщо чоловіки недостатньо духовно пильні, вони зосередяться на тому, як здобути засоби, щоб досягти всіх цих цілей, забуваючи, що шлюбний союз включає три особистості: Бога, чоловіка і дружину. Вони забудуть про те, щоб відчиняти двері свого будинку для християнської гостинності й допомагати іншим, чого очікує від них Бог.

Шлюб, де поза увагою залишаються ці три особистості – Бог, чоловік і дружина, – найчастіше стає грубим, егоїстичним, різким, зрадницьким і хтивим. Усі ці риси приводять до жорстокого ставлення. Воно виникає поступово – спочатку образливі слова, приниження, зневажливі вчинки. Чоловік завжди «не такий, як треба». Атмосфера, в якій один з подружжя постійно цинічний, несправедливий, грубий, самолюбний, починає вбивати бажання проводити домашні богослужіння, а потім і брати участь у церковному братському спілкуванні. Жорстоке поводження переростає у фізичне й найчастіше в сексуальне насильство. Часто насильство безсоромно виправдовується посиланнями на біблійні заклики до підпорядкування. Але це залик жити в гармонії та взаємоповазі.

Християнство є всесвітньою Церквою, що виключає різного роду насильство – фізичне, духовне, емоційне або сексуальне. Насильство йде врозріз із тим, що Бог говорить через Свого пророка: «Я ненавиджу насильницьке розчленування однієї плоті шлюбу» (Мал. 2:16). Український переклад цього тексту звучить так: «Бо ненавиджу розвід, – говорить Господь, Бог Ізраїлів, – і того, хто вкриває насильством одягу свою». Бог говорить тут дуже серйозно та сильно, особливо коли йдеться про насильство.

У світі, де християнський шлюб відкидається, ми повинні продемонструвати, що Божий план для наших родин, як і раніше, залишається доречним і вагомим. Ми стикаємося з викликами, які ускладнюють виживання християнського шлюбу, але з Божою допомогою шлюб може бути тим, чим він повинен бути відповідно до наміру Творця. Ми повинні відновити сімейне богослужіння в нашому повсякденному житті й присвячувати час для спільної молитви один за одного. Чому б не попросити Бога зберігати наше серце сповненим любові до нашого чоловіка? Ми повинні розвивати звичку говорити добрі, приємні слова кожному члену родини й разом проводити час. Нехай кожна пара дасть обітницю один одному, що з Божою допомогою вони не дозволять розпастися своєму шлюбу, а якщо знадобиться, будуть шукати допомоги,

щоб зробити свій шлюб справді похристиянськи успішним.

Відсутність чесності

Апостол Павло вказує, що гріх присутній не тільки в злочинних елементах суспільства. Він також виявляється в особистих і ділових стосунках. Павло говорить про «нечестя» – усі провини проти наших ближніх, наших батьків, нашої країни тощо.

Гнів Божий, говорить Павло, відкривається на всяке людське нечестя й неправду. «Вони замінили Божу істину на неправду, поклонялися і служили творінню більше, ніж Творцеві, Який є благословенний навіки! Амінь... Оскільки вони вважали за непотрібне пізнати Бога, то видав їх Бог їхньому перекрученому розумові, щоб чинили те, чого не личить. Вони сповнені всякої неправди, лукавства, зажерливості, злоби; повні заздрості, вбивства, суперечок, підступу, поганих звичок, пліткарства; вони наклепники, богоненависники, напасники, зухвалі, горді, хвалькуваті, винахідники зла, непокірні батькам, нерозумні, зрадливі, безсердечні, непримиренні, немилосердні» (Римл. 1:25-31).

У ці останні дні «ми живемо в умовах «епідемії злочинності»... І в той час як світ наповнюється цими злодіяннями, Євангеліє занадто часто буває представлено в такій байдужій манері, що майже не впливає на совість і життя людей» (Е. Уайт. Поради для здоров'я, с. 25). Ми не повинні бігти в укриття та зі страхом ховатися від ознак Приходу Христа. Ісус говорить нам, що через поширення беззаконня охолоне любов багатьох (див. Матв. 24:12). Оскільки ми – Божий народ, надія всередині нас повинна бути потужним маяком Божої любові в темряві цієї постмодерністської світської гріховності. Ми повинні жити Господньою любов'ю й керуватися нею в усіх наших взаєминах. Святий Дух здатний спрямувати життя Божих посланників на шлях праведності, щоб вони приводили людей до хреста нашого Господа Ісуса.

Павло сказав Тимофію: «Усе Писання богонатхненне й корисне для навчання, для докору, для виправлення, для виховання в праведності, щоб Божа людина була досконала, на всяке добре діло готова» (2 Тим. 3:16, 17).

Всебічний тиск на взаємини свідчить про виконання пророцтва щодо того, що це буде час тяжкий. Але обітниці Божого Слова оновлюють нашу впевненість і надію, що ми зможемо подолати будь-які ускладнення на нашому шляху. Це відбудеться тільки тоді, коли кожний особисто в молитовному дусі удостоїться Божої благодаті; тоді Господь створить оселю в наших серцях, в нашому розумі та нашому житті.

«А той, хто встоїть до кінця, буде спасений» (Матв. 24:13).

Научи меня, Боже, Тебе доверять
В ясный день и в минуты затмений,
Научи свою жизнь в Твои руки вверять,
Как дитя, без малейших сомнений.

Дай ходить пред Тобой так,
как верный Енох,
В послушании воле небесной,
Чтоб однажды быть взятой
в небесный чертог
И вкусить плод Страны той чудесной.

Будь моей путеводной, надежной звездой,
Освещай путь непроглядный,
В мое сердце вложи совершенный покой,
И другого мне счастья не надо.

Ураганы и штормы пусть будут вокруг,
Скорбь и голод, и ветры гонений,
Со мной рядом Господь —
Верный Страж мой и Друг,
Нет причин для тревог и волнений!

■ **Любовь Протосовицкая**

Золоті істини християнства

● **Если будешь смотреть только на Бога, увидишь яснее весь мир.**

● **Если вам кажется, что кротость — это проявление слабости, попробуйте побыть кротким хотя бы неделю.**

● **Если вы хотите, чтобы ваш брак был прочным, пусть во главе его стоит Христос.**

● **Если знаешь истину, распознаешь обман.**

Свідчення про Бога та віру

Йоганн Медлер
(1794–1874),
німецький астроном,
создатель первой
карты Луны

«Кто ничего, кроме случая, не хочет видеть в этой гармонии, обнаруживающейся с такою очевидностью в строении звездного неба, тот должен

этому случаю приписать Божественную мудрость».

«Истинный ученый не может быть неверующим, так как естественные законы и природные законы Бога — это одно и то же».

У будь-якому разі!

● Люди нелогічні, нерозумні й егоїстичні – любіть їх у будь-якому разі.

● Якщо ви робите добро, а люди звинувачують вас у корисливості мотивів – робіть добро в будь-якому разі.

● Якщо ви досягаєте успіху, у вас з'являться невірні друзі й приховані вороги – досягайте успіху в будь-якому разі.

● Чесність і щирість роблять вас чутливими – залишайтеся чесними та щирими в будь-якому разі.

● Те, що ви будували роками, може бути зруйноване за одну ніч – будуйте в будь-якому разі.

● Люди справді потребують допомоги, але можуть поранити вас, якщо ви будете їм допомагати, – допомагайте їм у будь-якому разі.

● Віддайте світові все найкраще, що ви маєте, й отримаєте удар по обличчю – віддавайте світові все найкраще, що ви маєте, у будь-якому разі!

Мати Тереза

Слова молитвы

Слова молитвы, словно стая белых птиц,
К Отцу Небесному меня несут.
Я опускаюсь для молитвы ниц,
С молитвой поднимаюсь в небосвод.
Слова молитвы — пепел и алмаз,
То жар души, то страха холод жгучий,
Но в ней одной спасение для нас,
Пока нас смерть с землею не разлучит.

■ Светлана Владимирова

Подія під час походу

Ця історія відбулася зі мною, коли мені було 10 років. Я відвідував туристичну секцію. Улітку ми поїхали в печери. Вони були зроблені кілька століть тому людьми для видобування каменю, а зараз їх вивчають спелеологи.

Це був мій перший великий похід, я до нього ретельно готувався. Тато дав мені свій ліхтарик, але я взяв ще дві свічки про всяк випадок. На третій день у ліхтарика сіли батарейки, але я не хвилювався. На четвертий день ми пішли в найдовшу печеру. Нас було троє — викладач, я і ще один учень. Вони взяли ліхтарі, а я — свічку. Ми досліджували прохід довжиною 300 м. Коли в мене догоріла свічка, мені сказали, щоб я вийшов і чекав біля входу. Я чекав 15 хвилин, потім подумав: «Вони досліджують печеру без мене, а я чомусь повинен чекати на них тут». Я повернувся в табір, узяв іншу свічку й повернувся назад. У печері дійшов до розвилки, там лежали

їхні речі. Я лічилкою «вирахував», куди мені треба повернути, і пішов до кінця, але їх там не було. Вирішив іти одним із відгалужень, думаючи, що вони там. Тоді я не знав, що якщо в печері йти розвилиною прямо, то не заблукаєш, а якщо звернути у відгалуження, то точно заблукаєш. Відгалуження з'єднані між собою, і можна ходити по колу. От я й почав блукати й незабаром зрозумів, що заблукав. Почав кричати, ходив-ходив, молився, щось співав. І через якийсь час почув, начебто якийсь голос сказав мені: «Заспокойся, тебе шукають». Але я не міг заспокоїтися, продовжуючи молитися. Минуло багато часу, залишився всього 1 сантиметр свічки. Я йшов, ні на що не сподіваючись, побачив поворот і звернув туди. Він виявився широким. Пройшовши метрів 15, я зустрівся з викладачем і моїм другом. Вони провели зі мною виховну бесіду й вивели з печери. Виявилось, що я пробув у печері 6 годин. Дивно, що за цей час свічка не згасла.

Зараз мені 14 років, я вже 4 роки займаюся в цій секції, але більше зі мною такого не траплялося. Того разу я виявив непослух, але вірю, що й тоді зі мною поруч був Бог і Він допоміг мені пройти цей шлях.

Олег Алексєнко

Свідчення про Бога та віру

Хэмфри Дэви
(1778–1829),
английский физик,
химик

«До тошноты наслаившись в лекционных залах речей физиологов-эволюционистов о постепенном развитии материи до степени одушевления собственной силою и даже о развитии ее до степени разумного существа,

я, бывало, уходил в зеленые поля и рощи по берегу реки — к природе, безмолвно обращавшей мое сердце к Богу; я видел во всех силах орудия Божества... Новые идеи и бесконечные надежды тогда возникали в душе моей, и я чувствовал жажду бессмертия.

Пітер МАСТЕР, уривок із кн. «Люди особливої долі»

Цар, який переміг Наполеона

Олександр Павлович був по праву імператором усієї Русі й царював у своїй величезній країні з незаперечною диктаторською владою. І проте саме та Росія, якою правив Олександр, незважаючи на вкрай низький рівень розвитку, стала ареною боротьби за звільнення Європи від залізних кайданів Наполеона й прискорила його раптовий крах. Однак у розквіті своєї влади у віці тридцяти шести років цар Олександр пережив щось таке, що скорило й перемогло його, у результаті чого змінився весь подальший хід і характер його життя.

Олександр був сином імператора Павла — жорстокого тирана, який довів країну до хаосу, за що потім більшість людей вважали його божевільним. Хоч Олександр був і великим князем, і спадкоємцем престолу, він мало спілкувався зі своїм батьком. Він повністю належав учителеві-шведові, котрий навчав його насміхатися з Христа. Одного разу, коли майбутній цар прийшов до свого батька й схилювся на коліна перед престолом, імператор по-звірячому штовхнув його в обличчя ногою. Це був типовий для нього напад неконтрольованої жорстокості. За його вказівкою якимось навіть сама княгиня зазнала фізичного покарання. Розлючений Павло почав дедалі більше боятися за своє життя й тому почав будувати потужну фортецю в Санкт-Петербурзі, товщина стіни якої 4,5 м.

Коли Олександрові виповнилося 22 роки, стала очевидною неминучість перевороту в палаці. У той час навіть найтовстіші стіни не могли врятувати царя від його придворних. Одного разу вночі (1801 р.) шістдесят придворних офіцерів увірвалися до спальні Павла, щоб убити його й проголосити царем Олександра.

Син почав своє правління, спонукований ідеалістичною мрією стати великим реформатором країни. Він звільнив старих міністрів і зібрав навколо себе молодих друзів-інтелектуалів, які офіційно ввійшли до складу Комітету суспільної безпеки. Вони багато часу проводили на засіданнях, щоб обговорити важливі питання, як вивести країну з кріпосництва до волі й процвітання. На жаль, їм не вистачило вміння, і через два роки їхні плани зазнали краху.

А сам Олександр занепавав духом і відійшов убік від політичних справ. Свою увагу він зосередив на пошуках коханки, хоч мав дружину — принцесу Єлизавету з Бадена. Цей шлюб улаштували батьки Олександра, коли йому було шістнадцять років. Забуття від палацових невдач він знаходив у щоденних візитах до княгині Марії Нарішкіної. Незабаром він зовсім відвернувся від своєї дружини.

Оскільки він був царем, його подружжя невірність ніяк не впливала на те, що він здійснював контроль над Церквою. Тому на посаду нового міністра духовних справ він за своєю примхою призначив друга юності — князя Голіцина, багатого юнака, відомого своєю конфліктною вдачею.

Олександр поступово звик до імператорської влади, і його зарозумілість набула ще ширшого розмаху. Він дедалі частіше почав з'являтися серед людей у блискучому мундирі головнокомандувача імперської армією, щоб справити на них особливе враження.

Будучи одним з противників амбіцій Наполеона — імператора Франції й підкорювача Європи, — молодий цар зумів переконати Австрію й Пруссію надати йому допомогу для протистояння Наполеонові. Однак коли справа дійшла до практичних воєнних дій, Олександр виявився неспроможним. Мріючи про славу своєї армії й про звання визволителя

Європи, він не зробив майже нічого для того, щоб забезпечити свої війська належним озброєнням.

У 1806 році збройні сили Росії та Франції вступили у двобій. Російськими військами командував старий цинічний генерал Кутузов. Олександр прибув на поле бою на початку бойових дій, однак створив там лише плутанину й безлад. Він навіть умудрився відстати від свого штабу й ледь не потрапив у полон до рук французів. Цар повертався з битви, усвідомлюючи, що його армія фактично розгромлена.

Олександр повернувся до Санкт-Петербурга, вкритий ганьбою. Тут, з ураженою гордістю, з розбитою мрією про славу, він раптом побачив всі огидні сторони свого життя: зарозумілість, аморальність, егоїстичну беззмістовність амбіцій. Розмірковуючи про це, він почав замислюватися: щось задовольнити свій інтерес. У результаті він зрозумів усю серйозність написаного й відчув себе винним в очах Святого Бога. Після напружених міркувань він привселюдно заявив, що пережив досвід навернення і це зробило його новою людиною.

Олександр був роздратований тим, що сталося з Голіциним. Найбільш грізний гнобитель з усіх друзів його юності раптом заговорив, що знає живого Спасителя!

Якось Голіцин запитав царя: «Ти колинебудь читав Євангеліє?»

«Ні, — відповів цар, — у мене не було на це часу».

Але тепер, принижений і привселюдно осміяний, Олександр почав потайки читати Біблію у своїй царській спальні. Незабаром він написав князеві Голіцину: «Книга, рекомендована тобою, відкрила для мене новий світ».

Тим часом Наполеон після першої сутички з Олександром розгромив прусську армію й узяв Берлін. Потрібно було терміново зупинити Наполеона, інакше його війська незабаром опиняться на російській землі. Цар почав ще одну поспішливую спробу «вбити лева» у Європі. Сто двадцять тисяч російських солдатів за підтримки близько 500 важких знарядь рушили маршем у північну Польщу й там протягом шести місяців вели воєнні дії проти французів. Але й цього разу зусилля росіян не увінчалися успіхом, тому Олександр був змушений погодитися на мирні переговори зі своїм супротивником.

Він зустрівся з Наполеоном у червні 1807 року на спеціально побудованому розкішному кораблі. На диво всьому світу, два непримиренних вороги, здавалося, стали найближчими друзями, настільки близькими, що вони не тільки домовилися про припинення вогню, але навіть уклали договір про союз для спільної боротьби із загальними ворогами. Звичайно ж, Олександр планував виграти час для переоснащення своєї армії й складання планів майбутнього нападу.

Тим часом в особистому житті царя трапилася трагедія, яка змусила його знову задуматися про існування Бога й зміст життя. Його малолітня донька — друга та єдина дитина, яка залишилася серед живих, народжена імператрицею Єлизаветою, — захворіла на туберкульоз і померла. Він зраджував свою дружину, але тепер загальне горе об'єднало подружжя, і Олександр, як ніколи раніше, почав усвідомлювати, що не він, а Хтось незмірно великий тримає ключі життя й вічності.

Незабаром над його царством знову з'явилася тінь Наполеона. Французький імператор вирішив завершити завоювання Австрії та зажадав від царя, за умови договору, надіслати війська йому на допомогу. Нічого не залишалося робити, як мобілізувати армію для допомоги французам, але цар навмисне тягнув час, і французам довелося вигравати війну без російської підтримки.

Крім того, Олександр почав (цілком таємно) створювати ще сильнішу армію, щоб у разі зручної нагоди все-таки розгромити французів. Але Наполеон передбачав стратегію росіян і розпочав вторгнення задовго до того, як ті закінчили свою підготовку.

Настав день, коли до Санкт-Петербурга стали надходити звістки про те, що потужні колони французьких солдатів наближаються до північних російських кордонів. У палаці, як завжди, стався переполюх. Але цар цього разу був у зовсім іншому настрої, ніж раніше. У міру того, як ворог дедалі ближче підступав до кордону, колись гордий і безмірно марнославно цар Олександр усе більше молився Богові.

Восени 1812 року французька армія підійшла до Бородини, що на підступах до Москви. Генерал Кутузов марно намагався зупинити інтервентів. Багато годин поспіль гриміла артилерійська канонада. Кавалерія і піхота обох сторін зіштовхнулися в рукопашному бої. Роздерті артилерійським вогнем, порубані шаблями кавалеристів, сколоті багнетами піхоти, російські ряди нарешті поступилися французам, і Кутузов дав наказ відступати.

А тим часом москвичі залишали свої помешкання, похапцем забираючи із собою все, що можна було винести. Вони залишили Наполеонові порожнє й похмуре місто. Ні, вони не здали Москву, вони не благали пощади — вони просто пішли з міста. У перші ж години наполеонівського вторгнення переважну частину міста охопило полум'я. Припускають, що пожежа відбулася або з ініціативи агентів колишнього губернатора князя Раєвського, або виникла випадково.

Однак для Олександра пожежа та втрата Москви, гордості Росії, були не тільки початком перемоги, але й привели до завершення його пошуків Бога. Він зрозумів: те, що вони залишили Москву, може привести Наполеона до поразки, тому що його армії доведеться зоставатися в Росії до зими й тоді немилосердні морози закриють йому шлях до втечі. Саме так і трапилося.

Олександрові раптом стало зрозуміло, що так само й він, якщо залишить власну гордість і єгоїзм, буде спасений Богом. Він усвідомив, що йому варто вмерти для колишнього життя, скласти до ніг Господа свою пиху та самозвеличення, щоб Господь почув його благання про прощення.

Він згадав слова Христа: «Знову й знову запевняю вас: якщо зерно пшениці, впавши на землю, не вмере, воно залишиться одне. Якщо ж умре, — принесе великий урожай. Хто любить душу свою, погубить її; хто ж ненавидить душу свою в цьому світі, той збереже її для вічного життя» (Івана 12:24, 25). Він раптом усвідомив, що нічим не зміг би послужити чи удостоїтися спасіння і що йому треба просто впасти перед Богом зі щирим каяттям. Він повинен прийти до Бога як винний грішник, щоб одержати прощення, а також увійти в усвідомлене спілкування з Господом.

Уперше в житті Олександр молився так, що відчув себе почутим Богом. Він випробував на собі правдивість слів Давида: «Жертва Богові — зламаний дух; серцем зламаним та упокореним Ти не погордуєш, Боже! (Псал. 51:19). Відтоді цар Олександр був людиною, яка вже не шукає Бога, але твердо знає Спасителя й живе в спілкуванні з Ним.

П'ять тижнів Наполеон очікував офіційної відмови від Москви. Двічі посилав послів до Олександра з пропозицією перемир'я, але не отримав жодної відповіді. Коли запаси французів скінчилися, вони вирішили вийти з Москви, прирікаючи себе майже на цілковите знищення страшними холодами російської зими.

Цар узявся за перо й написав своєму великому другові й радникові Голіцину: «Моя віра тепер стала щирою та палкою. Вона щодня зростає, і я відчуваю таку радість, якої не знав ніколи раніше. Читання Писання принесло мені настільки велику користь, що неможливо виразити словами. Молися Всевишньому Батькові й Господові нашому Ісусові, і Святому Духу, щоб Вони керували мною й зміцнили на цьому єдиному шляху до спасіння».

Відразу ж після поразки Наполеона в Росії Олександр уклав договір із Пруссією й продовжив переслідувати Наполеона в південному напрямку. Наполеон відповів тим, що поспіхом зібрав поповнення, і Олександрові знадобилася вправність дипломата, щоб залучити до війни інші країни, після чого Наполеон був змушений повернутися на батьківщину.

Олександр зібрав своїх головнокомандувачів для розгляду можливості або оточити й знищити залишки наполеонівської армії, або піти завойовувати Париж, щоб узяти ситуацію під контроль. Генерали не змогли прийти до єдиної думки, і поки вони сперечалися, цар непомітно вийшов у сусідню кімнату й упав на коліна, аби вручити справу в руки Божі.

Повернувшись до генералів, він сказав: «Ми негайно виступаємо в похід на Париж». Париж тоді здався Олександрові без бою (березень 1814 р.). Цар не став мстити французам, оскільки тепер був не тільки головнокомандувачем, але й християнином. Усе, чого він побажав, це відправити Наполеона в заслання на острові Ельба, а Франції надав цілковиту свободу дій.

Цар також повністю відновив стосунки з імператрицею Єлизаветою. Згодом вони відмовилися від розкоші й надмірностей царського життя, змінивши місце проживання на більш просте й спокійне. Вони також надали велику підтримку Російському біблійному товариству, заснованому князем Голіциним з метою розповсюджувати Писання серед бідних.

Упродовж останніх десяти років царювання Олександр заснував так званий «Святий Альянс», що являв собою систему вищої освіти в Росії, зокрема сім великих університетів. Він також створив систему з більш ніж 2000 місцевих шкіл, заснував 200 гімназій для здорового виховання молодого покоління, скасував кріпосне право в прибалтійських провінціях, створив державний зерновий фонд допомоги селянам, що постраждали від неврожаю, а також значно скоротив фінансування урядового апарату, щоб знизити найбільш шкідливим верствам населення податковий тягар.

Впровадження цих реформ було свідченням того, яким великим співчуттям і силою волі володів навірений до Бога цар, адже він керував країною, де не було жодного міністра, який би підтримував його високі цілі й наміри.

За спиною Олександра урядові чиновники правила несправедливо й жорстоко, засновували особисту таємну поліцію й практикували шпигунство для інтриг і захисту своїх потворних інтересів. Такий був «природний» клімат у російських урядових колах початку XIX ст. Але цар Олександр тепер уже не був частиною навколишнього середовища. У нього був характер християнина, віра якого походила зі щирого серця. Тому він став найбільш добрим і співчутливим царем, якого коли-небудь знав російський народ. Він вільно спілкувався з людьми й був добре обізнаний у житті багатьох християнських громад у різних місцях Росії.

У 1825 році цар Олександр помер, пройшовши шлях від гордині й невдач до покаяння й успіху, чим ще раз підтвердилися слова Біблії: «Тож покоріться під міцну Божу руку, щоб Він вас підняв свого часу» (1 Петра 5:6).

Олександр БОЛОТНИКОВ

Принципи біблійної медицини

Біблія — книга універсальна. У ній ідеться не тільки про моральні та етичні норми, якими повинна керуватися людина, але й про те, як зберегти своє здоров'я. Ці приписи містяться в Торі. Деякі з них сьогодні здаються нам неприйнятними. Однак, повірте, зміст їх досить глибокий.

Для прикладу. У Повторенні Закону

23:13 читаємо: «А

місце на потребу

буде тобі поза

табором, щоб

виходити тобі

туди назовні. А

лопатка буде в

тебе на пояс твоїм;

і станеться, коли ти

сидітимеш назовні,

то будеш копати нею,

і знову закриєш свою

нечистість...»

Може здатися, що ця постанова виглядає примітивною, але не будемо поспішати з висновками. На одній із теледискусій хтось відверто заявив, що його дивують люди, котрі бажать виконувати Десять Божих Заповідей. «Якщо ви святкуєте суботний день, то носіть із собою й лопаточку», — сміючись, додав він. Однак закон про гігієну написаний, коли в будинках не було ні туалету, ні крану з водою, як зараз.

Достатньо згадати той історичний період, коли у Європі лютувала чума. У її поширенні звинуватили євреїв, які жили в окремих гетто, і цієї хвороби в них не було. Згодом з'ясувалося, що чума не торкнулася цих людей тому, що вони завжди дотримувалися правил особистої гігієни. Цей випадок показав, що Божі постанови завжди актуальні, просто їх варто трансформувати на сучасні умови.

У книзі Вихід 15:26 читаємо: «І сказав Він: "Коли дійсно будеш ти слухати голосу Господа, Бога твого, і будеш робити слушне в очах Його, і будеш слухатися заповідей Його, і будеш виконувати всі постанови Його, то всю хворобу, що Я поклав був на Єгипет, не покладу на тебе, бо Я — Господь, Лікар твій!"»

Бог не тільки бажає спасти нас і подарувати вічність, але Він також наш Лікар, Котрий говорить: «Я даю вам закони, виконуйте їх — і будьте здорові». Багато правил сучасної гігієни також узяті з П'ятикнижжя Мойсеєва.

Сьогодні археологи, досліджуючи єгипетські мумії, встановили, що стародавні люди хворіли на ті ж хвороби, що й у наш час, як-от: інсульт, виразка шлунка, онкологічні захворювання. Ця проблема завжди була властива народу, який не знає Бога. Але великий Господь зі сторінок Святого Письма звертається до нас: «Коли дійсно будеш виконувати всі постанови Його, то всю хворобу, що Я поклав був на Єгипет, не покладу на тебе». Але чи підтримує Но-

вий Завіт записане в Мойсея в книзі Вихід?

Прочитаємо, що пише з цього приводу апостол Павло: «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло — то храм Святого Духа, Який є у вас і Якого ви маєте від Бога, і що ви не належите самим собі? Бо ви викуплені за ціну. Отож прославляйте Бога у вашому тілі та у вашому дусі, що належать Богові» (1 Кор. 6:19, 20).

Наше тіло — храм Святого Духа, тому «якщо хто нищить Божий храм, того знищить Бог, адже Божий храм святий, а ним є ви» (1 Кор. 3:17).

Бог створив нас на Свій образ. Він дав нам життя, і ми не маємо права забирати його в себе. Однак чи завжди потрібна зброя або мотузка для того, щоб розквітатися з життям? І чи обов'язково необхідний стрес, щоб померти раніше?

Якщо ви курите, то такі хвороби, як емфізема або рак легенів, наздоженуть вас самі. Але Слово Боже застерігає: «Якщо хто нищить Божий храм, того знищить Бог». Сказано чітко й конкретно: якщо наші дії спрямовані на послаблення власного здоров'я, а значить — на скорочення життя, як наслідок — нас знищить Бог. Убивши себе, ми втрачаємо головне — вічне життя.

Усі, хто вживає алкогольні напої, також повинні знати: «Вино — то насмішник, напій п'яний — галасун, і кожен, хто блудить у ньому, немудрий» (Прип. 20:1).

Премудрий Соломон у Прип. 23:31-33 радить нам навіть, не дивитися на вино, «як воно рум'яніє, як виблискує в келиху й рівенько лється, — кінець його буде кусати, як гад, і вжалить, немов та гадюка, — пантруватимуть очі твої на чужі жінки, і серце твоє говоритиме дурощі...»

У 1 Кор. 6:9, 10 читаємо: «Хіба ви не знаєте, що неправедні не успадкують Божого Царства? Не обманюйте себе: ні розпусники, ні ідолопоклонники, ні перелюбники, ні блудники, ні мужоложники, ні злодії, ні користюлюбці, ні п'яниці, ні наклепники, ні розбійники Божого Царства не успадкують».

Исцеленье во Христе

Кто любовь умом измерил?
Кто ее, как Бог, познал?
Иисус больным по вере
Исцеленье даровал.

В некоторых была вера
Тверже камня, как гранит.
Силу получал без меры
Первой группы инвалид.

Стали зрячими слепые,
Танцевал, кто не вставал,
Слышали Христа глухие;
Мертвых к жизни воскрешал.

Если веры не хватало,
Но открытым был вопрос,
Божьей силою немалой
ВЕРУ умножал Христос.

Когда с миром расставался,
Его голос в вышине
Долго в душах раздавался:
«Приходите все ко Мне...»

Голос над Землей несется
И могучий, и живой:
Нам спасение дается
Только верою большой!

■ **Василий Костякин**

РОЗПОЧИНАЙТЕ ДЕНЬ З КОРИСНОГО СНІДАНКУ

● Експерти в області харчування стверджують: неможливо контролювати вагу без якісного сніданку. Це ключ до успішного контролю ваги. Чому? Тому що:

● Вночі організм втрачає запаси енергії, води, вітамінів та інших мікронутрієнтів на відновлення клітин. Втрачене необхідно відновити одразу після підйому.

● Правильний білковий сніданок допомагає організму «прокинутися» і налаштуватися на спалювання калорій. Такий сніданок активізує всі обмінні процеси в організмі.

● Правильний сніданок «вибудовує» режим харчування на весь день, допомагаючи уникнути шкідливих перекусів і щільної вечері на ніч.

ЩО ТАКЕ ПРАВИЛЬНИЙ СНІДАНОК

Калорійність сніданку повинна становити приблизно 25% від добової потреби організму в калоріях. Ця норма індивідуальна — для жінки на малорухливій роботі і для спортсмена вона різна. Для тих, хто прагне контролювати вагу, середній сніданок не повинен перевищувати 400-500 ккал. При цьому зі сніданком ми повинні отримати:

● близько 20 г білка;
● не більше 5 г жиру;
● якомога більше корисної клітковини.

* Основний комплекс вітамінів і мінералів, і все це без «швидких» вуглеводів і зайвих калорій!

Мудрість

● **Мы славим Божье имя тогда, когда называем Его Отцом и живем, как Его Сын.**

● **Мы теряем Божью похвалу, если ищем людской славы.**

● **На душе тогда мир, когда сердцем правит Христос.**

Нам пишуть

Приветствую вас, дорогие издатели газеты «Вечное Сокровище». Несколько лет подряд я читаю эту замечательную газету и каждый раз искренне благодарю Бога, а также ее сотрудников за труд, терпение, любовь к людям, стремление через посредство газетных статей засвидетельствовать читателям о великом подвиге Христа на Голгофе. Пусть добрый Бог благословит вашу деятельность и приведет ко спасению всех ваших родственников, детей и друзей. Посылаю на нужды газеты свое скромное пожертвование. Примите его от всего моего сердца во славу Господа. Здоровья, мира и радости вам!

Ксения Карпачова, г. Бердянск

Від редакції

Дорогая сестра Ксения! Редакция сердечно благодарит вас за неоднократные щедрые пожертвования в адрес газеты «Вечное Сокровище». Пусть добрый Господь по богатству Своему и славе Христа Иисуса восполнит все ваши нужды (Филп. 4:19).

С уважением, сотрудники «ВС»

Християнський радіотелецентр «ГОЛОС НАДІЇ»

Слухайте нас на Першій програмі Українського радіо:

Субота 17:30 — 17:45
Неділя 08:55 — 09:00

Другій програмі Українського радіо
«Промінь» (FM 105):

Понеділок 11:55 — 12:00
Вівторок 18:15 — 18:30

**04071 Київ-71, а/с 36,
«Голос Надії»**

Останній шанс для тих, хто курить

Елвін Е. Адамс

Мабуть, деяким людям легко кинути курити. У США за останні 30 років більше 45-ти мільйонів чоловіків та жінок кинули курити, але все ще залишаються десятки мільйонів курців, які продовжують цим займатися. Близько 90 % з них хотіли б кинути, але не можуть.

Для деяких куріння — це хобі чи символ статусу в суспільстві, для інших — непереборна звичка й глибоко вкорінена згубна схильність. Останнім часом стало поширеним використовувати такі лікарські засоби, як жувальні гумки, до складу яких входить нікотин, та нікотинові пластирі. У спеціальних клініках для боротьби з курінням формуються групи підтримки. Використовуються гіпноз і акупунктура. Існує терапія, що викликає антипатію до нікотину; практикують встановлення фільтрів, які поступово збільшують надходження повітря в організм, що допомагає усунути окремі наслідки куріння. Будь-який метод може виявитися дієвим для одних курців, і водночас немає жодного методу, здатного допомогти абсолютно всім. У такому випадку для когось може й ніщо не спрацювати. Для них ситуація безнадійна, і залишається тільки сподіватися на факт існування ідеального рецепту для боротьби зі згубною звичкою. Цей останній шанс кинути курити кожна зневірена людина має завжди.

Для всіх, поневолених злом, існує рятівний засіб, здатний принести зцілення та налагодити наше життя. Це Бог, це останній шанс кинути курити, тому що Він бажає, щоб усі курці зробили це, і надасть допомогу кожному окремо. Бог допомагає християнам кинути курити. Він допомагає в цьому навіть атеїстам і агностикам. Він надає допомогу й найбільш завзятим картяркам та залежним від алкоголю. Бог має силу, щоб допомогти кожному впоратися зі своїми пристрастями.

Це означає, що найбільше досягнення в житті — по-справжньому пізнати Бога на шляху до позитивних змін. Бог прагне змінити людське життя й наблизитися до наших сердець. Але ми або взагалі не прислухаємося до Його голосу, або прислухаємося дуже рідко. Він намагається допомогти нам сотнями способів, але ми їх не приймаємо й не користуємося ними. Ось чому одним з найбільш ефективних способів, які Бог використовує для досягнення наших душ, є надання нам можливості зрозуміти, наскільки ми поневолені гріхом і наскільки ми помиляємося, коли думаємо, що можемо здійснити справжні зміни в нашому житті власними зусиллями. А тим часом Бог є найкращим шансом

кинути курити. Для деяких курців Він — їхня остання надія.

Потрібно відзначити, що та ж сама формула, що діє у випадку з курінням, може бути застосована для вирішення й інших проблем. Успіх у досягненні перемоги з Божою допомогою може привести до низки нових перемог. Ті, хто навчиться перемагати таким чином, незабаром зрозуміють, що Бог — це чудова відповідь на всі складні життєві питання.

Один раз усвідомивши згубність результатів своєї звички й переконавшись, що куріння — це загроза життю й здоров'ю, курець починає серйозніше замислюватися над тим, щоб кинути курити. Потім триває процес спроб і помилок. Ці рішення часто приймаються напередодні Нового року або дня народження: встановлення певних термінів у часі, стримування самого себе протягом декількох годин або днів. Але постійно, коли спокуса буває занадто сильною, відбуваються зриви. Знову зірвався — знову кинув. Кожний новий провал викликає депресію й відчуття залежності. Остаточо з'являється усвідомлення непереборності цієї проблеми.

Зазвичай курцям необхідно відчувати всю глибину безнадійності й розпачу, перш ніж вони зважаться подивитися навколо себе й пошукати ту допомогу, якої потребують.

Трапляються курці, які ніколи більше не повертаються до цієї звички після того, як попросили Бога про допомогу. У цей момент деякі почувають себе впевнено, до того ж усе це починає спрацьовувати там, де інші способи успіху не мали. Значна кількість людей взагалі в цей період нічого особливого не відчують. Відчуття, пов'язані із проханням до Бога допомогти, не дуже важливі. Важливим є усвідомлення того, що Бог допомагає людям кинути курити, коли вони просять про це й рішуче беруться до дії разом з Богом, «граючи за правилами», що б не сталося.

Наступним кроком у процесі зцілення є прийняття розумового рішення діяти, як уже колишній курець. Потрібно вжити певних заходів. Варто відмовитися від зберігання цигарок, викинути всі запальнички й попільниці, пити набагато більше води й соків. Можна погризти моркву, постійно бути зайнятим, не бра-

ти участі в дискусіях, частіше відвідувати місця, де заборонено курити. Потрібно пофарбувати стіни у вітальні й спальні, упорядкувати меблі. Курці зазвичай багато разів могли проходити через цю рутину й раніше, однак тоді невдало — цього ж разу успішно.

Але навіть після блангу до Бога допомогти сліди минулого дають про себе знати жагучими поривами закурити. Як згадувалося раніше, є й ті, хто не відчуває більше потягу до цигарок після того, як Бог одного разу втрутився в їхню боротьбу зі шкідливою звичкою. Чудово, коли так відбувається, але це не є обов'язковим гарантом для тих, хто намагається кинути курити з Божою допомогою. Часто через 30 хвилин після вираження прохання про Його допомогу з'являється потяг до чергової цигарки. Це бажання може бути таким же сильним, як і в усіх попередніх випадках, і йому необхідно чинити опір.

З кожним днем, прожитим з Богом, пориви закурити переносяться легше; напади жагучої пристрасті до сигарет згодом зникають. На жаль, трапляється, хоч і не часто, що після довгих місяців і навіть років утримання від куріння спокуса повертається до колишнього курця.

Коли порив до куріння наносить свій останній удар — час негайно розповісти про це Богові! Бог сильніший за твоє гріхове бажання, і Він послабить його настільки, що успіх буде гарантовано. Постійна допомога є результатом постійного прохання.

У здобутті перемоги над пристрастю до куріння корисно розвивати розумове рішення: дякувати Богу. Залишайся в тісних стосунках з Богом протягом усього дня, тим самим постійно полегшуючи боротьбу з палінням.

А як щодо людей, котрі не палять, але теж охоплені різноманітними непереборними пристрастями? Бог має інші шляхи, як досягти їхніх сердець. Для Бога відкриті численні можливості торкнутися й нашого життя, яке може бути підвладне гордині, алкоголізму, надмірному апетиту, пристрасті до сексу, насильству або гніву. Якщо цей метод запроваджувати, життя піднімається на вищий щабель. Ми рухаємося від перемоги до перемоги. Використовуючи одну згубну звичку чи пристрасть за іншою, ми стаємо більш здоровими й щасливими. З Богом не буває поразок!

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»
Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Євген Кучерявенко
Підбір матеріалу: Віліна Меркулова
Над номером працювали: Яна Хорошун, Мирослав Джулай
Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Наклад: 100 000 прим. **Адреса:** 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 428-84-38

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
Ідентифікаційний код: ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Києві

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мо-вою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідectво про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

